

வேளியீடு எண் 414

ஸ்ரீ துர்க்கா
ஸப்தசதீ விளக்கம்

(ஸ்ரீஸ்ரீநாம ஸ்தோத்திரத்துடன்)

கோடியார்ச்சனை நிறை விழா மலர்

12—5—58

தருமபுர ஆதீனம்

AN02734

625

வேளியீடு எண் 414உ
குருபாதம்

ஸ்ரீதுர்க்கா

ஸப்தசதீ விளக்கம்

(ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்துடன்)

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

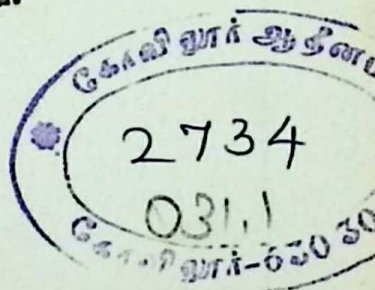
25 ஆவது குருமகாசங்கிதானம்

ஸ்ரீஸுரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய
சுவாமிகள் அவர்கள்

ஆணையின் வண்ணம்

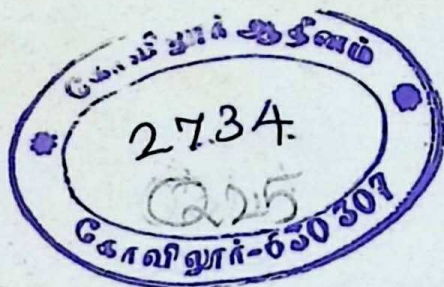
கோடியார்ச்சனை நிறை விழா மலராக
வேளியிடப்பட்டது.தருமபுர ஆதீனம்
1958

1958

ஞானசம்பந்தம் அச்சகம்
தருமபுரம்

3-4

KOVILLOOR MADAM
REFERENCE

தருமபுர ஆதீனம் 25-ஆவது மகாசக்ரிதானம்
பூலபூ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

குருபாதம்

முகவுரை

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம் 25 ஆவது குருமகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளி அருட் சேங்கோல் நடாத்திவரும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் அம்பிகையின் அருளுக்கு யாவரும் பாத்திரமாக வேண்டும் என்ற பேருங் கருணையால் புதிதாக அமைக்கப்பட்டதோர் ஆலயத்தில் நூதனமாக ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி துர்க்கா தேவியைப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து 21—1—53 சோமவாரத்தன்று கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்தருளினார்கள். கோடியர்ச்சனைக்கு சங்கல்பம் செய்துகொண்டு அன்றுமுதற்கொண்டே இடைவிடாமல் ஸஹஸ்ரநாமார்ச்சனைகளையும், பல ஏகதின லக்ஷார்ச்சனைகளையும் செய்வித்து வந்தார்கள். அந்த அர்ச்சனை 12—5—58 சோமவாரத்தன்று கோடியர்ச்சனையாக நிறைவேய்துகின்றது.

ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி துர்க்கா தேவியின் அவதார வரலாறும், வீரச்சேயல்களும், ஸப்தசதீ என்ற தேவீ மாகாத்மியத்தில் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன. ஆதலின் ஸப்தசதீயைப்பற்றிய இந்நூல், விழா மலர் ஆயிற்று

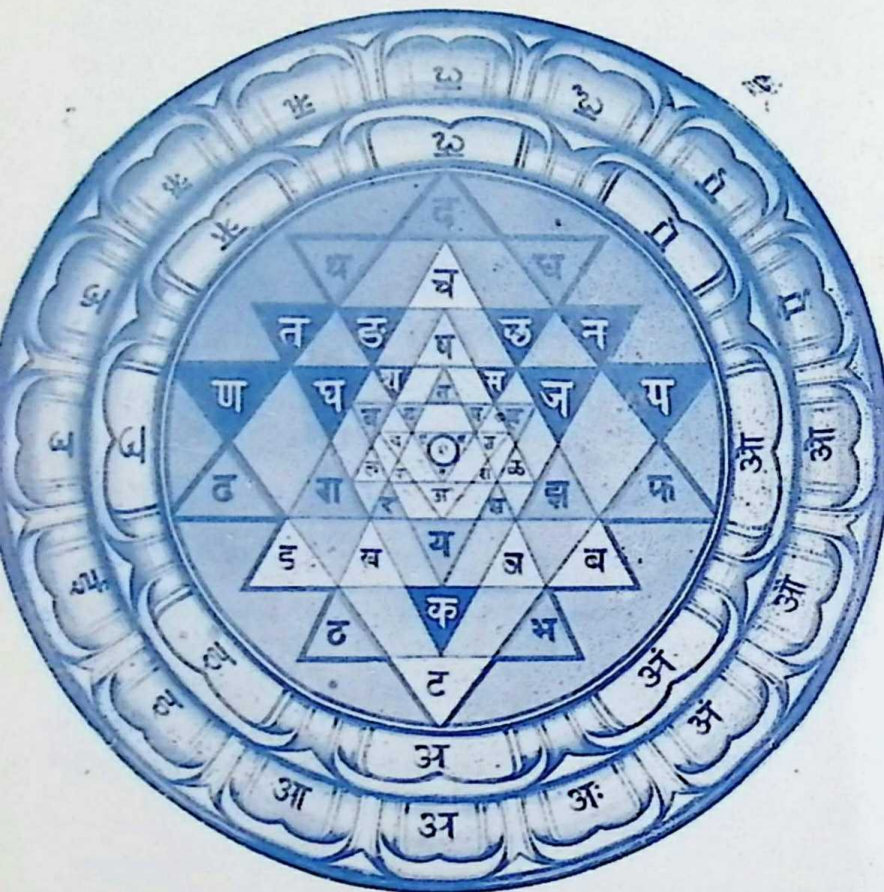
கோடியர்ச்சனை பூர்த்தி விழா மலர் ஆதலின், தருமபுர ஆதீனம் வேதசிவாகம பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் ஆகம வித்துவான் S. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் எழுதிய “அர்ச்சனை” என்ற கட்டுரையும் இதில் இடம் பெற்றது. துர்க்கா தேவிக்குப் பேளராணிகமாக ஒன்றும், தாந்திரிகமாக இரண்டும் ஆக மூன்று ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் குலார்ணவ தந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டது, ஆயிரம் திருநாமங்களின் ஆரம்பத்திலும் (௩) தகாரம் உடையது என்ற சிறப்பைக் கருதி, அந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் நாமாவளியுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸப்தசதீ விளக்கத்தில் யாவருக்கும் பயன்படவேண்டுமெனக் கருதிச் சில காம்ய மந்திரங்கள் தமிழிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

ராஜபீட நிவேசித நிஜாச்சரிதா (தன்னை ஸேவிக்கும் பக்தனைச் சிங்காசனத்தில் இருக்கச்செய்பவள்) என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தினால் துதிக்கப்பட்ட அம்பிகையின் அருளைப்பெற்று, மக்கள் யாவரும் இன்பத்துடன் வாழ இவ்விதம் வழிகாட்டியருளும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகா சங்கீதானம் அவர்கள் ஆரோக்யத்துடன் நீடுழி வாழ இறைவியை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

தருமபுரம், } 11-5-58. } சிரோமணி, K. இராஜகோபால சாஸ்திரி,
பல்கலைக் கல்லூரி, வடமொழிப் பேராசிரியர்.

ஞான வைராக்யத்துடன் மோக்ஷமளிக்கும்
ஸ்ரீவித்யாசக்கரம்

பிந்து த்ரிகோண வஸுகோண தசார யுகம்
மன்வசர் நாகதல ஸம்யுத ஷோடசாரம் |
வ்ருத்த த்ரயம் ச தரணி ஸதன த்ரயம் ச
ஸ்ரீசக்ர மேத துதிதம் பர தேவதாயா: |

சிவமடம்

ஸப்தசதீ விளக்கம்

சக்தி தத்துவம்

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥

“ எக்காலத்தில் தர்மத்திற்குக் குறைவுண்டாகி, அதர்மம் மிகுதியாகின்றதோ அப்போழுது நான் அவதரிப்பேன் ” என்று பார்த்தஸாரதியான கண்ணன் கீதையில் அருளினார்.

इत्थं यदा यदा वाधा दानवोत्था भविष्यति ।

तदा तदावतीर्याहं करिष्याम्यरिसंश्रयम् ॥

“ எவ்வேப்போழுது அரக்கர்களால் உண்டான துன்பம் ஏற்படுகிறதோ அவ்வப்போழுது நான் அவதரித்து பகை வரை நாசம் செய்வேன், என்பது தேவீமாகாத்மியத்தில் தேவியின் அருள்வாக்கு. இவ்விதம் தேவியும் கண்ணனும் ஒரே கருத்துள்ள வாக்கியங்களைக் கூறுவ தனால் இருவரும் ஒரே தத்துவமாக இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

एकैव शक्तिः परमेश्वरस्य भिन्ना चतुर्धा विनियोगकाले ।
भोगे भवानी समरेषु दुर्गा कोपे च काली त्वयने च विष्णुः ॥

பரமேச்வரனுடைய சக்தி ஒன்றே யாயினும் போக காலத்தில் பவானி என்றும், போரில் துர்க்கை என்றும், கோபகாலத்தில் காளி என்றும், உலகத்தை ரக்ஷிக்கும் காலத்தில் வீஷ்ணு என்றும் நான்காக பயனுக்கேற்ப பிரிந்துள்ளது என்ற ஆகம வாக்கியம் தேவியும் (வீஷ்ணுவும்) கிருஷ்ணனும் ஒரே தத்துவம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

மூலகாரணம்

பரப்பிரமம், மாயை என்ற இந்த இரண்டு பதார்த்தமே ஸகல பிரபஞ்சத்திற்கும் மூலம் என்பதும் அவற்றின் விபூதி லேசமே உலகம் யாவும் என்பதும் யாவரும் ஏற்றுக்கொண்டவை. உபாதான காரணம், நிமித்த காரணம், பரிணாமம், மாயை பிரமத்தை ஆச்ரயித்தது, பிரமத்தை வீஷயமாகக் கொண்டது. மாயை ஒரு காலத்தில் நீங்கும் தன்மையுடையது; பிரமம் எப்போழுதும் ஒரே தன்மையுடையது, இம்மாதிரி பற்பல வேறுபட்ட கொள்கைகளை அந்தந்த மதவாதிகள் கூறினாலும், பிரமத்தையும் மாயையும் இப்பேயரினாலோ வேறு பேயரினாலோ ஏற்றுக்கொண்டு உலகிற்கு மூலகாரணம் என்பதை ஏற்கின்றனர்.

मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरम् ।
तयोर्विभूतिलेशोऽयं जगदेतच्चराचरम् ॥

शक्तिश्च शक्तिमांश्चैव पदार्थद्वयमुच्यते ।

शक्तयोऽस्य जगत्सर्वं शक्तिमांश्च महेश्वरः ॥

என்ற வேதவாக்கியமும் ஸ்மிருதி வாக்கியமும். மாயை சக்தி, மாயையை (சக்தியை) யுடையவன் மகேச்வரன் பரம் போருள். உலகம் யாவும் அவரது விபூதி லேசம் என்று கூறுகின்றன. சக்தியும் சக்திமானும் பரஸ்பரம் வேறுபட்டன இல்லை. மதியும் நிலவும் போலவும், தீயும் உஷ்ணமும் போலவும். பின்னம் (வேறுபட்டது) என்றோ, அபின்னம் (வேறுபடாதது) என்றோ கூறாமல் பின்ன பின்னமாகக் (தாதாத்மியமாக) கொள்ளப்படுகின்றன.

சக்தி பீஜம்

பரப்பிரம மந்திரம் பிரணவம். (ஓம்) சக்தியின் மந்திரம் மாயாபீஜம். (ஹ்ரீம்) புவனேஸ்வரீ ஸம்ஹிதையில் சாமஸு प्रथमा भक्तिर्हिंकारो मे मनुर्मतः । என்றும், தைத்திரீய வேதத்தில் ह्रींश्च ते लक्ष्मींश्च என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. பரப்பிரமத்தை உணர்த்தக் கூடிய த்ருவ, தார முதலியன பிரமமந்திரமான பிரணவத்தையும் உணர்த்துவன போல, சக்தி வாசகமான சோற்களும் மாயா பீஜத்தையும் உணர்த்துகின்றன. எனவே மாயையையும் பிரமத்தையும் தாதாத்மியமாகக் கொண்டபடியால் மாயாமந்திரம் பிரமத் தையும் பிரம மந்திரம் மாயையையும் உணர்த்தும். இக் கருத்துக்கோண்டே ह्रींकारः उभयात्मकः என்று பிரமாண்ட புராணத்திலும், ओमिन्युमेति युवयोरभिधानमेकं என்று நீலகண்ட விஜயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உத்தம மந்திரமான பிரணவத்திற்கும் மாயாபீஜத்திற்கும் பொரு ளாக! உள்ள மாயாசபளித பிரமம் (மாயை சேர்ந்த பிரமம்)

தாந்திரீகர்களால் பிந்து என்று கூறப்படும். புவனேஸ்வரி ஸ்துதியில் नमस्ते समस्तेषि विन्दुस्वरूपे என்று காணப்படுகிறது. பிரணவத்திற்கு சிவன் தேவதை என்று பிரணவோத்பத்திப் பிரகாணத்திலும், ருத்திரன் தேவதை என்று கோபத பிராமணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாயாபீஜத்திற்குப் புவனேஸ்வரி தேவதை ஆதலின் அதைப் புவனேஸ்வரி பீஜம் என்றும் சொல்லுவது வழக்கம்.

ஹ்ரீம் என்ற பீஜத்தில் ஆகாசபீஜம், அக்னிபீஜம், ஞானபீஜம், பிந்து, நாதம் என்ற ஐந்து அம்சங்கள் உள்ளன. ஆகாசம்போல் வியாபித்து ஞேயமாய் இருப்பதை ஆகாசபீஜமும், சித்ஸ்வரூபினியாகிய தன்னைக் காட்டிலும் மாயேயமான பிரபஞ்சம் வேறு என்பதை அக்னி பீஜமும், ஞானரூபினி என்பதை ஞானபீஜமும், உலகத்தைத் தோற்றுவித்து ஒடுக்கும் சக்தியைப்பிந்துவும், சத்தரூபமான வேதங்களில் உணர்த்தப்படும் தன்மையை நாதமும் உணர்த்தும். பிரணவத்தில் சிருஷ்டி, ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் திரோபாவம், அனுக்ரஹம் என்ற பஞ்சகிருத்தியங்களையுணர்த்தும் அகார, உகார, மகார, பிந்து நாதம் என்ற அம்சங்கள் உள்ளன.

சக்திகளின் தோற்றம்

பீஜத்திலிருந்து (வித்திலிருந்து) மரம், வேர், கிளை, மலர், பழம் முதலியன உண்டாகின்றன. அது போலவே மாயாபீஜ வாச்யமான பிந்துவிலிருந்து இச்சா ஞான கிரியா ரூபியான ரோதரீ, வாமா ஜ்யேஷ்டா சக்திகளும், மகாகாளி, மகாலக்ஷ்மி, மகாஸரஸ்வதி முதலிய சக்தி ஸ்வரூபங்களும் நந்தா, யோகேச்வரி,

௫

பீமா, சாகம்பரீ, ப்ராமரீ முதலிய சக்திகளும் தோன்றுகின்றன. பக்தர்களைக் காப்பதற்காகவும், துஷ்டர்களை அழிப்பதற்காகவும் பற்பல அவதாரங்களை எடுத்தமையால் சக்தி ஸ்வரூபங்களும் பற்பல திருக்கோலமுடையனவாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஸ்வரூபத்தையும் வழிபட்டு அருள்பெறத் தனித்தனி மந்திரங்களும் உண்டு.

மந்திரம்

மனனம் செய்பவனைக் காப்பது மந்திரம். இவ்வித மந்திரங்கள் தேவிக்குரியனவாகப் பல இருப்பினும் நவாசுரீ ஸப்தசதி என்ற இரண்டே மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றன. இவ்விரண்டு மந்திரங்களும் ஒன்றற்கோன்று தொடர்புடையன. நவாசுரீ உபதேசம் பேற்றவர், அதற்கு அங்கமாக ஸப்தசதியை ஜபிப்பர். ஸப்தசதியை உபதேசம்பேற்றவர் அதற்கு அங்கமாக நவாசுரீயை ஜபம் செய்வர்.

மந்திரம் கண்டவர்

புவனேஸ்வரீ ஸம்ஹிதையில் வேதத்தைப்போல ஸப்தசதியும் அநாதி அபௌருஷேயம் (புருஷனால் ஆக்கப்படாதது) என்றும், மேரு தந்திரத்தில், ஸப்தசதியின் பேருமையில் மால் முக்கால் பங்கும், அயன் அரைப்பங்கும், வியாஸர் காற்பங்கும், மற்ற மக்கள் கோடியில் ஒரு அம்சத்தையும் அறிவர் என்றும், வியாஸ முனிவரால் மார்க்கண்டேய புராணத்தின் வாயிலாக வேளிப்படுத்தப்பட்டமையால் வியாஸரால் இயற்றப்பட்டது என்று உலகில் வழங்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பெயர்க் காரணம்

பதினேண் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய மார்க்கண்டேய புராணத்தில் தேவீ மாகாத்மியம் உள்ளது. இதை ஸப்தசதீ என்பது வழக்கம். சிதம்பர ஸம்ஹிதையில் “தேவீ மாகாத்மியத்தில் 700 மந்திரங்கள் இருப்பதால் (ஸப்த = ஏழு, சத - நூறு) ஸப்தசதீ என்று பெயர் வந்தது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேரு தந்திரத்திலோவேனில் ஸப்தசதீ, ஸப்தஸதீ என்று இரண்டு வகையாகப் பெயர் கூறப்பட்டு அதற்கு விளக்கமும் விரிவாகவுள்ளது. ஈண்டுக் கூறப்பட்டுள்ள மந்திரங்களைக்கொண்டு பகை நீக்கம், பிணி நீக்கம், கல்விப்பேறு, பிள்ளைப்பேறு, ஞானப்பேறு முதலிய பலவகைப்பயன்களைக் கருதி 700 வகையான பிரயோகங்கள் பேரியோர்களால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஸப்தசதீ என்று பெயர். பதிவிரதை, (நிலையாக) உள்ளவன், அழிவற்றவன் என்று பொருளுடையது ஸதீ என்ற சொல். தேவீ மாகாத்மியத்தில் தேவியின் வீரச்செயல்களை வர்ணித்துக் கூறும் மூன்று சரிதங்கள் உள்ளன. அவை, பிரதம சரிதம் (மதுகைடபர் என்ற அசுரர்களை வதம் செய்வது) மத்யம சரிதம் (மஹிஷாசுர வதம்) உத்தம சரிதம் (சும்ப நிகும்ப வதம்) என்று கூறப்படுவன. அவற்றுள் முதல் சரிதத்தில் “மஹாவித்யா, மஹாமாயா, மஹாமேதா, மஹாஸ்மிருதி, மஹாமோஹா, மஹாதேவீ, மஹாஸூரீ என்ற ஏழு தேவிகளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றனர். மத்யம சரிதத்தில் லக்ஷ்மீ, லலிதா, காளீ, துர்க்கை, காயத்ரீ, அருந்ததீ, ஸரஸ்வதீ என்ற ஏழு தேவிகளும், உத்தம சரிதத்தில் பிராம்ஹீ, மாஹேஸ்வரீ, கேளமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, இந்திராணீ, சாமுண்டா என்ற ஏழு ஸதீ தேவிகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். இந்த இருபத்தோரு

தேவிகளின் ஸமஷ்டிருபமான நந்தா, சாகம்பரீ, சதாஷ்டீ, பீமா, ரக்ததந்திகா, துர்கா, ப்ராமரீ என்ற எழுவரின் மந்திரங்கள் உத்தம சரிதத்தில் மறைமுகமாகவும் (கூட்டுபமாக) காளா, தாரா, சின்னமஸ்தா, ஸுமுகீ, புவனேஸ்வரீ, பாலா, குப்ஜா என்ற எழுவரின் மந்திரங்கள் மத்யம சரிதத்தில் மறைமுகமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்விதம் (ஸப்த=ஏழு, ஸதீ - அழியாமல் உள்ளதேவி) ஏழு தேவிகளின் மந்திரங்களும், ஸ்வருபங்களும், ஒவ்வொரு சரிதத்திலும் கூறப்பட்டிருப்பதால் ஸப்தஸதீ என்று பெயர் என்றும் மேரு தந்திரம் கூறும்.

அங்கங்கள்

இவ்வித ஸப்தசதியை ஜபிக்க சில அங்கங்கள் நியமங்கள் உண்டு. தனக்குரிய நித்ய கர்மானுஷ்டானம் செய்தபிறகே ஜபிக்கவேண்டும். அமைதியான மனதுடன், விரைவின்றி, தலையசைவின்றி, மத்திமமான ஸ்வரத்தில், பாட்டின்றி (இசையின்றி) தேவியை தியானித்து பூசித்துப் பிறகு ஸப்தசதியை ஜபிக்கவேண்டும். ஸப்தசதி ஜபத்திற்கு முன்னால் செய்யும் அங்கங்கள் பூர்வாங்கம் என்றும் ஜபத்திற்குப்பின் செய்யப்படும் அங்கங்கள் உத்தராங்கம் என்றும் சொல்லப்படும். கவசம், அர்க்களம், கீலகம், ராத்ரிசூக்தம், நவாஷ்டரீ, ஸப்தசதியின் அங்கநியாசம், கரநியாசம், இதுவரையில் பூர்வாங்கம். பிறகு ஸப்தசதி. ஸப்தசதியின் ஹ்ருதயாதி நியாசம், நவாஷ்டரீ, தேவீசூக்தம், ரஹஸ்யத்ரயம் ஜபநிவேதனம் இவை உத்தராங்கம் என்று சில தந்திரங்கள் கூறுகின்றன. மற்றும் சில தந்திரங்களோ, பூர்வாங்கத்தில் நவாஷ்டரிக்குப்பிறகு ராத்ரிசூக்தம் என்றும்; உத்தராங்கத்தில் தேவீசூக்தத்திற்குப்பிறகு நவாஷ்டரீ என்றும் முறைமாற்றிக் கூறப்பட்டு

அ

உள்ளது. உபதேசம் செய்த ஆசிரியர் எந்த முறையில் செய்தாரோ அவ்வழி யேற்பது நலம். மேற்கூறிய இரண்டு முறைகளும் அவற்றிற்கு வேண்டிய பிரமாண வாக்கியங்களும் காத்யாயன தந்திரம், டாமரீ தந்திரம், மேருதந்திரம், புவனேஸ்வரீதந்திரம். சிதம்பர ஸம்ஹிதை முதலியவற்றில் உள்ளன. பூர்வாங்கம் உத்தராங்கம் இரண்டும் அவசியம் ஜபிக்கப்படவேண்டியவை என்றும், அங்கக் குறைவுடன் ஸப்தசதியை ஜபித்தால் பயன் கிடைக்காது என்றும் கூறப்படுகின்றது. சாபவிமோசனம் உத்கீலகம், குஞ்சிகாஸ்தோத்திரம் இவைகளையும் பூர்வாங்கமாகச் சிலர் சொல்லுவர். சில தேசங்களில் நியாஸம், ஆவாஹனம், நாமாநி. அர்க்களம், கீலகம், ஹ்ருதயம், தளம், த்யானம், கவசம் என்ற ஒன்பதும் பூர்வாங்கம் என்பர். (இது தேன்னாட்டு நூல்களில் உள்ள முறை.)

பாராயண முறை

தினந்தோறும் முழுவதும் ஜபிக்க முடியாதவர் एकेन वा मध्यमेन नैकेनेतरयोरिह ॥ என்ற வாக்கியத்தை அனுசரித்து மத்யம சரிதத்தை மட்டும் ஜபிக்கலாம். ஆனால் கோள தேசத்தில் पाठोऽयं द्विप्रकारः என்பதை * கடபயாதி ஸம்ஞையாகக்கொண்டு முதல்நாள் முதல் அத்தியாயமும் இரண்டாம்நாள் இரண்டு முன்றாவது அத்தியாயங்களும், முன்றாவதுநாள் நான்காம் அத்தியாயமும், நான்காம்நாள் ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டாம் அத்தியாயங்களும், ஐந்தாம்நாள் ஒன்பது, பத்தாம் அத்தியாயங்களும், ஆறாம்நாள் பதினொன்றாம் அத்தியாயமும், ஏழாம்நாள் பன்னிரண்டு, பதின்மூன்றாம் அத்தியாயங்களும் இந்த விதமாக

ஏழு நாட்களில் தேவீமாகாத்மியத்திலுள்ள பதினாறு அத்தியாயங்களையும் ஜபிக்கலாம் என்று ஒரு வழக்கம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸப்தசதியை முழுவதும் பாராயணம் செய்வதில் ஒன்பது வகையான பாடக்கிரமங்கள் உள்ளன.

1. மூன்று சரிதங்களையும் வரிசையாகப் பாராயணம் செய்வது (ஸகல அங்கங்களுடன்) மஹாவித்யா பாடக்கிரமம் என்று பெயர்பெறும்.
2. முதல் சரிதம், உத்தம சரிதம், மத்யம சரிதம் என்ற வரிசையில் பாராயணம் செய்வது மஹாதந்திர பாடக்கிரமம் எனப்படும்.
3. மத்யம சரிதம், பிரதம சரிதம், உத்தம சரிதம் என்ற வரிசையில் செய்யப்படுவது ஸப்தசதீ பாடக்கிரமம் என்று சொல்லப்படும்.
4. உத்தம சரிதம், பிரதம சரிதம், மத்யம சரிதம் என்ற முறை மிருதஸஞ்ஜீவினீ பாடக்கிரமம் என்று கூறப்படும்.
5. உத்தம சரிதம், மத்யம சரிதம், பிரதம சரிதம் என்ற முறை மஹாசண்டி பாடக்கிரமம் எனப்படும்.
6. சண்டி மந்திரத்தை ஸம்புடமாகச் சேர்த்து முதல் சரிதம், மத்ய சரிதம், உத்தம சரிதங்களை முறையே பாராயணம் செய்வது சண்டி பாடக்கிரமம் என்று சொல்லப்படும்.
7. रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि (பகைவரை அழித்து ரூபத்தையும் வேற்றியையும் புகழையும் கொடுத்தருளுவாயாக) என்ற மந்திரத்தையும் நவாக்ஷரியையும் ஸம்புடமாகச் சேர்த்து முறையே பாராயணம் செய்வது ரூபசண்டி பாடக்கிரமம் எனப் பெயர்பெறும்.
8. அறுபத்துநான்கு யோகினீ மந்திரங்களையும் ஸம்புடமாகச் சேர்த்துப் பாராயணம் செய்தல் யோகினீ பாடக்கிரமம் எனப்படும்.
9. பராபீஜத் (ஸள:)தை ஸம்புடமாகச் சேர்த்து பாராயணம் செய்வது பராசண்டி பாடக்கிரமம் என்றும் கூறப்படும்.

இவ்வோன்பது வகைகளைத்தவிர சப்தசதியை எழுநூறுவது

மந்திரம் தோடங்கி தலைகீழாக முதல் மந்திரத்தில் முடியும்படி விபரீதக்கிரமமாக பாராயணம் செய்யும் முறையும் ஒன்று உளது.

மஹாவித்யா பாடக்கிரமமும், மிருதஸஞ்சீவின் பாடக்கிரமமும், கடைசியில் கூறப்பட்ட விபரீத பாடக்கிரமமும் இம்முன்றும் முறையே ஸ்ருஷ்டிக்கிரமம், ஸ்திதிக்கிரமம், ஸம்ஹாரக்கிரமம் என்று சொல்லப்படும். சேல்வம் பேறவும் புத்திரப்பேற்றிற்கும் சிருஷ்டிக்கிரமமும், ஸகல போகங்கள்பேற ஸ்திதிக்கிரமமும், மோக்ஷம்பேற ஸம்ஹாரக்கிரமமும் சிலாக்கியமாகும்.

ஸம்புடகரணம்

ஒவ்வொரு மந்திரத்தையும் ஆதியிலும் அந்தத்திலும், தன்னுடைய காமனைக்கு ஏற்றதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பீஜாக்ஷரத்தையோ, வேத வாக்கியத்தையோ, தேவீ மாகாத்மியத்திலுள்ள ஒரு மந்திரத்தையோ சேர்த்துச் சொல்லுவது ஸம்புடம் எனப்படும்.

தேவதைகளும் திரவியங்களும்

பாராயணம் செய்வதுடன் ஹோமங்களும் அவற்றிற்கு வேண்டிய திரவியங்களும், அவை செய்யவேண்டிய முறைகளும் உள்ளன. நவசண்டி, சதசண்டி, ஸஹஸ்ர சண்டி என்ற சண்டி ஹோம வகைகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நவசண்டியில் நந்தா, ரக்ததந்திகா, சாகம்பரீ, துர்க்கா, பீமா, ப்ராமரீ, காளிகா, சிவதூதீ, ப்ரஜாபதி என்ற ஒன்பதின்மரும் பிரதான தேவதைகள். சதசண்டியில் ஹோமம் செய்யும்பொழுது ஒவ்வொரு

கக

அத்தியாயத்தின் முடிவிலும் அந்த அந்த அத்தியாய தேவதைகளுக்கு குறிப்பிட்ட திரவியத்துடன் பூர்ணஹுதி செய்யவேண்டும். தேவ மாகாத்மியத்தில் பதின்மூன்று அத்தியாயங்கள் உள்ளன.

அத் யாயம்.	தேவதை.	திரவியம்.
1	வாக்பவபீஜாதிஷ்டாத்ரீ மஹாகாளி	விளாம்பழம்
2	லக்ஷ்மீபீஜாதிஷ்டாத்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ	தேங்காய்
3	அஷ்டாவம்சதிவார்ணாத்மிகா ,,	மதுபுஷ்பம்
4	த்ரீவார்ணாத்மிகா சக்திலக்ஷ்மீ	பாக்குப்பழம்
5	விஷ்ணுமாயா, சேதனா, புத்திதேவீ, நித்ராதேவீ, க்ஷுதாதேவீ, சாயாதேவீ, சக்திதேவீ, த்ருஷ்ணாதேவீ, க்ஷாந்தி தேவீ, ஜாதிதேவீ, லஜ்ஜாதேவீ, சாந்தி தேவீ, சிரத்தாதேவீ, காந்திதேவீ, லக்ஷ்மீதேவீ, விருத்திதேவீ, ஸ்மிருதி தேவீ, தயாதேவீ, துஷ்டிதேவீ, மாத்ரு தேவீ, ப்ராந்திதேவீ, வ்யாப்திதேவீ, சிதிதேவீ (ஆக 23 தேவதை)	பீஜபூரம்
6	சதாக்ஷீ, தூம்ராக்ஷீ	நாரத்தம்பழம்
7	கர்ப்பூர பீஜாதிஷ்டாத்ரீ காளி சாமுண்டா	பூசனித்துண்டு
8	அஷ்டமாத்ரு ஸஹிதா ரக்தாக்ஷீ	கரும்புத்துண்டு

கஉ

9	வாக்பவபீஜாதிஷ்டாத்ரி மஹாகாள்	பூசனி அல்லது
கரும்புத்துண்டு
10	ஸிம்மவாஹன த்ரிதூலதாரிணி	மாதுலிங்கம்
11	ஸர்வநாராயணி	தாடிமபலம்
12	பாலா த்ரிபுரசுந்தரி	பில்வபலம்
13	த்ரிபுரசுந்தரி ஸ்ரீவித்யா	வாழைப்பழம்

(பீஜபூரம் கோய்யாப்பழம். பீஜபூரம், தாடிமபலம், மாதுலிங்கம் இம்முன்றும் வேவ்வேறு வகையான மாதுளங்கனி என்றும் சோல்வர்.)

பிரயோகம் கூறும் தந்திரங்கள்

அவரவர்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப ஒவ்வொரு மந்திரத்தையே குறிப்பிட்ட அளவுப்படி ஜபம் செய்யலாம். அல்லது அந்த மந்திரத்தை ஸம்புடமாகச் சேர்த்து ஸப்த சதியையும் ஜபிக்கலாம். இவ்விதக் காம்யப்பிரயோகங்கள், தூர்கோபாஸனாகல்பத்ருமம், டாமரீதந்திரம், காத்யாயனீ தந்திரம். சிதம்பர ஸம்ஹிதா, மரீசகல்பம், மேருதந்திரம், புவனேஸ்வரீதந்திரம், க்ரோடதந்திரம், ருத்ரயாமளம், வாராஹீதந்திரம், முதலிய தந்திரங்களில் விரிவாகக் காணப்படுகின்றன. தேவீ மாகாத்மியத்திற்கு சாந்தனவீ, புஷ்பாஞ்ஜலி, ராமாச்ரமீ, நாகேசீ, குப்தவதீ, தம்சோத் தாரம், தூர்க்காபிரதீபம் சப்தசதீஸர்வஸ்வம் முதலிய வியாக்யானங்களும் உள்ளன. அவைகளிலும் காம்யப் பிரயோகங்களைக் காணலாம்.

கந்

மந்திரம் பிரிக்கும் வகை

ஸப்தசதியில் ஒரு சுலோகம் ஒரு மந்திரம் என்று பெரும்பாலும் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சிற்சில இடங்களில் அரை சுலோகமும் ஒரு மந்திரமாகச் சொல்லப்படும். தேவீ உவாச, ரிஷிருவாச என்பனபோன்றவை உவாச என்பதை முடிவாகக்கொண்டன. இந்தவித உவாச மந்திரங்கள் முற்கூறிய எல்லாத் தந்திரங்களில் ஒரேவிதமாகக் காணப்படுகின்றன. சுலோக மந்திரங்களிலும் அரைசுலோக மந்திரங்களிலும் சிறிது மாறுதல் காணப்படுகிறது. ஒரு தந்திரத்தில் முழு சுலோகமாகச் சொல்லப்பட்ட மந்திரம் மற்றொரு தந்திரத்தில் இரண்டு அரை சுலோக மந்திரங்களாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் இரண்டொரு மாறுதல் இருப்பினும் எல்லாத் தந்திரங்களிலும் கூடுதல் மந்திரம் 700 என்பது ஒன்றே. ஆகையினால் அவரவர் உபதேசத்தை அனுசரித்து மந்திரவிபாகம் செய்துகொள்ளுவதுதான் உத்தமம். கேளட தேசத்திற்கும், தக்ஷிண தேசத்திற்கும் சிற்சில பாடபேதங்களும் உள்ளன. ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் .

या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शक्तिता ।

नमस्तस्यै, नमस्तस्यै, नमस्तस्यै नमो नमः ॥

இம்மாதிரி சில மந்திரங்கள் உள்ளன. இந்த சுலோகம் முன்று மந்திரம் கொண்டது. ஆனால் சிலர் பூர்வார்த்தத்தை ஒவ்வொரு நமஸ்தச்யை என்பதற்கு முன்னும் ஆவர்த்திசெய்து சொல்லவேண்டும் என்பர். மற்றும் சிலர் இரண்டாவது முன்றாவது மந்திரங்களுக்கு அது வேண்டுவதில்லை. இரண்டாவது மந்திரம் 4 அக்ஷரமுடையது. முன்றாவது 8 அக்ஷரமுடையது. முதல் மந்திரம் 20 அக்ஷரமுடையது என்பர். இதுவும் உபதேசானுஸாரமாகக் கொள்ளத்தக்கது.

கசு

சில தனிப்பட்ட மந்திரங்கள்

தினம் ஸப்தசதியை பாராயணம்செய்ய முடியாதவர் துர்க்கா ஸப்தசுலோகியையாவது தினம் பாராயணம் செய்தல்வேண்டும். சில தனிப்பட்ட மந்திரங்கள் என்ற தலைப்பில் ஆரம்பத்திலுள்ள ஏழு சுலோகங்கள் துர்க்கா ஸப்த சுலோகீ எனப்படும்.

ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ।

बलादाकृत्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥

ஞானினாமபி சேதாம்ஸி தேவீ பகவதீ ஹி ஸா |
பலாதாக்குஷ்ய மோஹாய மஹாமாயா ப்ரயச்சதி ॥

லக்ஷஜபம், அல்லது இதை ஸம்புடமாகச் சேர்த்தால்
ராஜவச்யம். (முதல் சரிதம்)

• दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः

स्वस्यैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ।

दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या

सर्वोपकारकरणाय सदाद्रचिन्ता ॥

துர்க்கே ஸ்மிருதா ஹரஸி பீதிமசேஷ ஜந்தோ:

ஸ்வஸ்தைஸ் ஸ்மிருதா மதிம் அதீவசுபாம் ததாஸி
தாரித்ர்ய துக்க பய ஹாரினி கா த்வதன்யா
ஸர்வோபகார கரணாய ஸதார்த்ரசித்தா

ஸர்வ ஆபத்தும் நிவிர்த்தியடையும். (மத்யம சரிதம்)

सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके
शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तुते

ஸர்வமங்கல மாங்கள்யே சிவேஸர்வார்த்த ஸாதிக்கே
சரண்யே த்ர்யம்பகே கேளரி நாராயணி நமோஸ்துதே

ஸகலவீத மங்களங்களும் உண்டாகும். தினம் மாஸியில்
தீபம் ஏற்றி வைத்து இம்மந்திரத்தைக் கூறி ஏழுமுறை
வலம் வந்து நமஸ்காரமும் செய்தால் கன்னியர் விரை
வில் நல்ல கணவனை அடைவர். (உத்தம சரிதம்)

शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ।

सर्वस्यार्त्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

சரணாகத தீனார்த பரித்ராண பராயணே
ஸர்வஸ்யார்த்திஹரே தேவி நாராயணி நமோஸ்துதே

சகல துன்பங்களும் நீங்கும். (உத்தம சரிதம்)

सर्वस्वरूपे सर्वेशि सर्वशक्तिसमन्विते ।

भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तुते ॥

ஸர்வஸ்வரூபே ஸர்வேசி ஸர்வ சக்தி ஸமன்விதே
பயேப்யஸ் த்ராஹி நோ தேவி துர்க்கே தேவி நமோஸ்துதே

மஹாபய நிவிர்த்தி ஏற்படும். (உத்தம சரிதம்)

रोगानशेषान् अपहंसि तुष्टा
 रुष्टा तु कामान्सकलानभीष्टान् ।
 त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां
 त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥

ரோகா நசேஷான் அபஹம்ஸி துஷ்டா
 ருஷ்டாது காமான் ஸகலாநபீஷ்டான்
 த்வா மாச்சரிதானாம் ந விபந் நராணாம்
 த்வா மாச்சரிதா ஹ்யாசர்யதாம் ப்ரயாந்தி

பிணி நீக்கம் உண்டாகும். (உத்தம சரிதம்)

सर्वबाधाप्रशमनं वैलोक्यस्याखिलेश्वरि ।

एवमेव त्वया कार्यमस्मद्वैरिविनाशनम् ॥

ஸர்வபாதா ப்ரசமனம் த்ரைலோக்யஸ்யாகிலேச்வரி
 ஏவமேவ த்வயா கார்யம் அஸ்மத் வைரி விநாசனம்.

பகை நாசம். அச்சம் தவிரும். (உத்தம சரிதம்)

पत्नीं मनोरमां देहि मनोवृत्तानुसारिणीम् ।

तारिणीं दुर्गलंसार सागरस्य कुलोद्भवाम् ॥

பத்னீம் மனோரமாம் தேஹி மனோவ்ருத்தானுஸாரிணீம்
 தாரிணீம் துர்கஸம்ஸார ஸாகரஸ்ய குலோத்பவாம்.

இதை ஸம்புடமாகச் சேர்ப்பதால் நல்ல மனைவி
 கிடைப்பாள். (அர்க்கள ஸ்தோத்திரம்)

கள

इत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था भविष्यति ।
तदा तदावतीर्याहं करिष्याम्यरिसंक्षयम् ॥

இத்தம் யதா யதா பாதா தானவோத்தா பவிஷ்யதி ।
ததா ததாவதீர்யாஹம் கரிஷ்யாம் யரிஸம்க்ஷயம் ॥

மஹாமாரீசாந்தியடையும். (உத்தம சரிதம்)

हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वनेनापूर्य या जगत् ।
सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्यो नः सुतानिव ॥

ஹினஸ்தி தைத்ய தேஜாம்ஸி ஸ்வனேனா பூர்ய யா ஜகத் ।
ஸா கண்டா பாது நோ தேவி பாபேப்யோ நஸ்ஸுதானிவ ॥

பேய் பிசாசு நீங்கும், (உத்தம சரிதம்)

सिंहनादेन शुभस्य व्याप्तं लोकत्रयान्तरं ।
निर्घातनिःस्वनो धोरो जितवानवनीपते ॥

ஸிம்ஹநாதேன சும்பஸ்ய வ்யாப்தம் லோகத்ரயாந்தரம்
நிர்காத நிஸ்வனோ கோரோ ஜிதவான் அவனிபதே.

அவையில் வெற்றி. (உத்தம சரிதம்)

देवकीसुत गोविन्द वासुदेव जगत्पते
देहि मे तनयं कृष्ण त्वामहं शरणं गतः

தேவகீஸுத கோவிந்த வாஸுதேவ ஜகத்பதே
தேஹி மே தனயம் க்ருஷ்ண த்வாமஹம் சரணம் கத :

ஸந்தானகோபாலமந்திரத்தை ஸம்புடமாகச் சேர்த்து
சப்தசதியை 21 தடவை பாராயணம் செய்தாலும், நவாக்ஷரீ

கஅ

ஸம்புடிதமாக பதினாறுமுறை சப்தசதியைப் பாராயணம்
செய்தாலும் புத்திரப்பேறு உண்டாகும்.

த்ரயம்பகமந்திரத்தை ஸம்புடமாகச்சேர்த்தால் அப
மிருத்யு பயம் நீங்கும்.

பிரணவ ஸம்புடிதமாக ஐபித்தால் மந்திர சித்தி.

सृष्टिस्थितिविनाशानां शक्तिभूते सनातनि ।

गुणाश्रये गुणमये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி விநாசானாம் சக்திபூதே ஸனாதனி
குணாசுரயே குணமயே நாராயணி நமோஸ்துதே

ஸகல ஸௌபாக்யப்பேறு, ஸம்பத் அபிவிருத்தி.
(உத்தம சரிதம்)

रक्षांसि यत्रोन्नविषाश्च नागा

यत्रारयो दस्युबलानि यत्र ।

दावानलो यत्र तथाऽधिमध्ये

तत्र स्थिता त्वं परिपालि विश्वम् ॥

ரக்ஷாம்ஸி யத்ரோக்ர விஷாச்ச நாகா

யத்ராரயோ தஸ்யுபலானி யத்ர |

தாவானலோ யத்ர ததாப்தி மத்யே

தத்ர ஸ்திதா த்வம் பரிபாஸி விச்வம் ||

விஷபயநிவிர்த்தி போருக்குத் தகுந்ததாகத் தன்
படை ஆகுதல். (உத்தம சரிதம்)

கக

ते सम्मता जनपदेषु धनानि तेषां
 तेषां यशांसि न च सीदति धर्मवर्गः ।
 धन्यास्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा
 येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥

தே ஸம்மதா ஜனபதேஷு தனானி தேஷாம்
 தேஷாம் யசாம்ஸி நச சீததி தர்ம வர்க்க :
 தன்யாஸ் தஏவ நிப்ருதாத்மஜ ப்ருத்ய தாரா
 யேஷாம் ஸதாப்யுதயதா பவதீ ப்ரஸன்னா

தனப் பிராப்தி உண்டாகும். (மத்யம சரிதம்)

ततो वने नृपो राज्यमभिभ्रद्यन्यजन्मनि ।
 अत्रैव च निजं राज्यं हतशत्रुखलं बलात् ॥

ததோ வந்ரே ந்ருபோ ராஜ்யம் அவிப்ரம்ச்யன்ய ஜன்மனி
 அத்ரைவ ச நிஜம் ராஜ்யம் ஹதசத்ரு பலம் பலாத்

இழந்த நாட்டைத் திரும்பப்பெறுதல். (உத்தம சரிதம்)

भगवत्या कृतं सर्वं न किञ्चिदवशिष्यते ।
 यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥

பகவத்யா க்ருதம் ஸர்வம் நகிஞ்சிதவ சிஷ்யதே
 யதயம் நிஹதச் சத்ருரஸ்மாகம் மஹிஷாஸூர :

சர்வகாம சித்தி ஏற்படும். (மத்யம சரிதம்)

உ0

स गतासुः पपातोव्यां देवीशूलाग्रविक्षतः ।

चालयन् सकलां पृथ्वीं सावित्रीपां सपर्वताम् ॥

ஸகதாஸு : பபாதோர்வ்யாம் தேவீ துலாக்ர விஷத :
சாலயன் ஸகலாம் ப்ருத்வீம் ஸாப்தி த்வீபாம் ஸபர்வதாம்
பகைவரின் சேனை நாசம். (உத்தம சரிதம்)

विश्वेश्वरि त्वं परिपालि विश्वं

विश्वात्मिका धारयसीति विश्वम् ।

विश्वेश्वर्या भवती भवन्ति

विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिनम्राः ॥

விச்வேச்வரி த்வம் பரிபாஸி விச்வம்

விச்வாத்மிகா தாரயஸீதி விச்வம்

விச்வேச வந்த்யா பவதீ பவந்தி

விச்வாச்ரயா யே த்வயி பக்திநம்ரா :

உலக ஹேமம் உண்டாகும். (உத்தம சரிதம்)

देवि प्रपञ्चातिहरे प्रसीद

प्रसीद मातर्जगतोऽखिलस्य ।

प्रसीद विश्वेश्वरि पाहि विश्वं

त्वमीश्वरी देवि चराचरस्य ॥

தேவி ப்ரபன்ஞர்த்தி ஹரே ப்ரஸீத

ப்ரஸீத மாதர் ஜகதோகிலஸ்ய

ப்ரஸீத விச்வேச்வரி பாஹி விச்வம்

த்வமீச்வரி தேவி சராசரஸ்ய

உலகத்தின் ஆபத்து நீங்கும். (உத்தம சரிதம்)

உக

ततः शतेन नेत्राणां निरीक्षिष्यामि यन्मुनीन् ।
कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः शताक्षीमिति मां ततः ॥

தத : சதேன நேத்ராணாம் நிரீக்ஷிஷ்யாமி யந்முனீன்
கீர்த்தயிஷ்யந்தி மனு ஜா : சதாஷீ மிதி மாம் தத :
புகழ் உண்டாகும். (உத்தம சரிதம்)

एवं देव्या वरं लब्ध्वा सुरथः क्षत्रियर्षभः ।
सूर्याज्जन्म समासाद्य सावर्णिर्भविता मनुः ॥

ஏவம் தேவ்யா வரம் லப்த்வா ஸுரத : க்ஷத்ரியர் ஷப : |
ஸூர்யாத் ஜன்ம ஸமாஸாத்ய ஸாவர்ணிர்பவிதா மனு : ||
இஷ்டமான வரனை அடைதல். (உத்தம சரிதம்)

इत्युक्ता सा तदा देवी गम्भीरान्तःस्मिता जगौ ।
दुर्गा भगवती भद्रा ययेद् धार्यते जगत् ॥

இத்யுக்தா ஸா ததா தேவீ கம்பீரான்தஸ்மிதா ஜகௌ
துர்கா பகவதீ பத்ரா யயேதம் தார்யதே ஜகத் ||
திக்குவாய், ஊமை நீங்கும். (உத்தம சரிதம்)

இம்மந்திரங்களை ஸம்புடமாகச் சேர்த்து சப்தசதியைப்
பாராயணம் செய்தாலும், விருப்பத்திற்கும், தடங்கலான
பாபத்திற்கும் தக்கபடி லக்ஷம் ஆவர்த்திக்குக் குறை
யாமல் தனி மந்திரத்தை ஜபம் செய்தாலும் குறித்த
பயனைப் பெறுவர். இன்னும் பல பிரயோகங்கள்
உள்ளன. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் தனித்தனி ரீஷி,

சந்தஸ், தேவதை, தியானம் இவைகள் காத்யாயன தந்திரம் முதலியவற்றில் காணப்படுகின்றன. அவற்றை உணர்ந்து பிரயோகம் செய்வது நலம். எந்த மந்திரத்திற்காவது ரிஷி, சந்தஸ் முதலியன அறியமுடியாமல் இருக்குமாயின், அம்மந்திரம் எந்த சரிதத்திலுள்ளதோ அந்த சரிதத்திற்குரிய ரிஷி, தேவதை முதலியவற்றைக் கூறிக்கொள்ளலாம்.

காம்ய மந்திரம் காணும் வழி

மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தில் விநியோஜகப் (மந்திரங்கள் எதற்கு எப்படி அங்கமாக ஆகின்றன என்பதை உணர்த்துகின்ற) பிரமாணங்கள் என்று ஆறு கூறப்படுகின்றன. அவைகளுள் லிங்கம் (திறமை) என்பது இரண்டாவது பிரமாணம். சொற்களுக்குப் பொருளை உணர்த்தும் திறமை உண்டு. பொருள்களுக்கும் தொழிலாற்றுவதில் திறமை வேவ்வேறு வகையாக இருக்கும். ஸப்தசதியில் சொல்லின் திறமையால் பொருளை உணர்ந்து, தனது விருப்பத்திற்கேற்ற பொருள் உடைய மந்திரத்தைத் தேர்ந்துகொண்டு அம்மந்திரத்தை ஜபிப்பது என்பதுதான் இந்தக்காமியப் பிரயோகங்களில் காணப்படும் முறை. இது பெரும்பாலுமே. சிலவிடங்களில் மந்திரப்பொருளுக்கும், அம்மந்திரம் எப்பயனுக்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கும் அதிகமான தொடர்பு இல்லாதிருப்பினும், ரிஷிகளால் அப்பயனுக்காக அம்மந்திரம் ஜபிக்கத்தக்கது என்று விதிக்கப்பட்டிருப்பதையே பிரமாணமாகக்கொண்டு ஜபித்தல் வேண்டும். பொதுவாகப் பெரியோர்களிடம் உபதேசம்பெற்றே மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். தானாகப் பார்த்துப் படிப்பது சிறந்ததில்லை.

துர்க்கா பேதங்கள்

ஸப்தசதீ மந்திரத்தினால் உணர்த்தப்படும் தேவதை துர்க்கை. துர்க்காதேவி ஒன்பது பேதமுடையவளாகக் கவசஸ்தோத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறாள். 1. சைல புத்ரீ, 2. பிர்மசாரினீ, 3. சந்த்ரகண்டா, 4. கூச் மாண்டா, 5. ஸ்கந்தமாதா, 6. காத்யாயனீ, 7. காள ராத்ரீ, 8. மஹாகௌரீ, 9. ஸித்திதாத்ரீ என்று பேயர் கூறப்பட்டுள்ளது. துர்க்கோபாஸனாகல்ப த்ருமத்தில் 1. ஜயா, 2. விஜயா, 3. பத்ரா, 4. பத்ரகாளீ, 5. ஸுமுகீ, 6. துர்முகீ, 7. ப்ரக்ஞா, 8. வ்யாக்ரமுகீ, 9. சிங்கமுகீ என்று ஒன்பது வகையாகத் துர்க்காதேவி சொல்லப்பட்டிருக்கிறாள். மேலும் ஆகமங்களில் 1. வன துர்க்கை, 2. ஜல துர்க்கை, 3. வன்னி துர்க்கை, 4. ஸ்தூல துர்க்கை, 5. விஷ்ணு துர்க்கை, 6. பிரம துர்க்கை, 7. ருத்ரதுர்க்கை, 8. மஹாதுர்க்கை, 9. சூலினி துர்க்கை என்று ஒன்பது வகையான திருக்கோலங்களும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தவித பேதங்களுக்கெல்லாம் தனித்தனி மந்திரங்களும், தியானங்களும், சாரதா திலகம், மந்திர மஹார்ணவம், மந்திர மஹோததி முதலியவற்றில் விரிவாகக் காணப்படும். ஹோமகாலங்களிலும் அர்ச்சனா காலங்களிலும் தேவியின் பிரீதிக்காக சுவாஸினீ (சுபங்கலி) பூசை, குமாரிபூசை வடுகபூசை செய்யவேண்டும். இரண்டு வயது முதல் பத்து வயது வரையில் உள்ள குமாரிகளுக்கு முறையே குமாரீ, திரிபுர்த்தி, கல்யாணீ ரோஹினீ, காளி, சண்டிகா சாம்பவீ, துர்க்கா, சுபத்ரா எனப்பேயர். எல்லா காரியங்களுக்கும் பிராமணகுமாரியையும், வேற்றிக்காகக் கூத்தரிய குமாரியையும் லாபத்திற்காக வைச்ய குமாரியையும், பிள்ளைப்பேற்றிற்காக சூத்ர குமாரியையும் பூசித்தல் வேண்டும்.

உச

தேவதைகளின் குறிப்பு

முதல் சரிதத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸதீதேவிகள் :—
மஹாவித்யா, மஹாமாயா, மஹாமேதா, மஹாஸ்மிருதி,
மஹாமோஹா, மஹாதேவீ, மஹாஸுரீ.

மத்யம சரிதத்தில் :— லக்ஷ்மீ, லலிதா, காளீ, துர்க்கா,
காயத்ரீ, அருந்ததீ, ஸரஸ்வதீ. இந்த ஏழு தேவிகள்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மத்யம சரிதத்தில் :— காளா, தாரா, சின்னமஸ்தா,
ஸுமுகீ, புவனேசுவரி, பாலா, குப்ஜா. இந்த எழுவரின்
மந்திரங்கள் மறைமுகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

உத்தம சரிதத்தில் :— பிராம்ஹீ, மாஹேசுவரீ,
கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, இந்திராணீ, சாமுண்டா.
இந்த ஏழு தேவிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மூன்று சரிதங்களிலும் சொல்லப்பட்ட தேவதைகளின்
ஸமஷ்டிருபமான நந்தா, சாகம்பரீ, சதாசுதீ, பீமா,
ரக்ததந்திகா, துர்க்கா, ப்ராமரீ என்ற ஏழு தேவிகளின்
மந்திரங்கள் உத்தம சரிதத்தில் மறைமுகமாகக் கூறப்பட்
டிருக்கின்றன.

மேலும் சும்ப லிசும்பர்களால் துன்புற்ற தேவர்
தேவியைத் துதித்தபோழுது பார்வதியின் சர்மத்திலிருந்து
(கோசம்=உறை. சரீரத்திற்கு உறைபோன்றது சர்மம்)
உண்டான தேவிக்கு “கௌசிகீ” (கோசத்திலிருந்து
உண்டானவள்) எனப் பெயர். கௌசிகீ தோன்றியவுடன்
பார்வதி கறுத்த நிறமுடையவள் ஆனதால் காளிகா என்ற
பெயரால் வழங்கப்படுகிறாள். மழையில்லாத காலத்து
முனிவரால் துதிக்கப்பட்டு நூறு கண்களுடன் தோன்றி

உரு

அருளுடன் முனிவர்களை நோக்கினபடியால் சதாசுரீ
என்றும், தன் உடலிலிருந்து உண்டான சாகங்களால்
(காய்கறிகளால்) உலகின் பசிப்பீணியைத் தீர்த்துக்
காத்தமையால் சாகம்பரீ என்றும், வைப்ரசித்தர் என்ற
அசுரர்களை பற்களால் கடித்து அழித்தபோழுது பற்கள்
சிவந்தபடியால் ரக்ததந்திகா என்றும், அருணன் என்ற
அசுரனை வண்டு உருவுடன்வந்து அழித்தமையால் ப்ராமரீ
என்றும், துர்க்கன் என்ற அசுரனைக் கொன்றமையால்
துர்க்கா என்றும், விந்தியமலையில் வசிப்பதால் விந்திய
வாஸினீ என்றும், ரக்தபீஜன் என்ற அசுரனுடன் போரிடச்
சேன்றபோழுது சிவனை தூது அனுப்பியதால் சிவதூதி
என்றும், பயங்கர ரூபமுடையவன் ஆதலின் பீமா என்றும்,
நந்தனுடைய குலத்தில் அவதரித்தமையால் நந்தா
என்றும், சலகரன் என்ற அசுரனை வதம்செய்ய அவதரித்து,
இடதுகையில் வைத்துக்கொள்ளப்பட்ட தன்னுடைய
சிரஸையும், அருகில் உள்ள யோசினிகளையும் தனது
முண்டத்திலிருந்துவரும் ரத்தப்பெருக்கைப் பருகும்படி
செய்யும் திருக்கோலத்துடன் மாறுபட்ட புணர்ச்சியில்
ஈடுபட்ட ரதி மன்மதர்களின்மேல் நிற்கும் சக்தி சின்ன
மஸ்தா என்றும் கூறப்படும். மற்றும் ஸகல தேவர்களின்
சக்தியும் அந்தந்த தேவரின் ரூபத்தோடும், ஆயுதத்தோடும்
அவ்வத்தேவரின் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

ஸப்தசதியைப் பாராயணம்செய்வோர், போருள் உணர்
வுடன் செய்வதால் மிகுந்த பயனை அடைவர். यदेव विद्यया
करोति तदेव वीर्यवत्तरं भवति என்றது சாந்தோக்கிய உப
நிஷத். ஆதலின் பூர்வாங்க உத்தராங்கங்களுக்கும் ஸப்த
சதி மந்திரங்களுக்கும் சுருக்கமாகப் போருள் கொடுக்கப்
படுகிறது.

உள்

கவசம்

போர்வீரன் அணிகின்ற கவசம் பகைவரால் விடப் பட்ட ஆயுதங்களினின்றும் காப்பதுபோல பிணி, முப்பு, பகைவரின் மந்திரதந்திரங்களாலுண்டாகும் கேடுதி இவை களினின்று காப்பதற்காகச் செய்யப்படும் ஸ்துதி கவசம். இதில் பத்து திக்பதிகளின் சக்திகள், சப்த மாத்ருக்கள், பலவிடங்களில் பல திருக்கோலங்களுடன் விளங்கும் சக்திகள், இவர்களை விளித்து என்னுடைய புறஉறுப்புக்கள் அகஉறுப்புக்கள் பிராணன் முதலிய வாயுக்கள் தாதுக்கள் மனைவிமக்கள், போன், போருள், வழி யாவற்றையும் எக்காலத்திலும் காத்தல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கப் படுகிறது. இது சப்த சதியின் முதல் அங்கம்.

அர்க்களம்

காரியம் சித்தி பெறுவதற்கு இடையூறுகவுள்ள பாபம் அர்க்களம் போல் (அர்க்களம் = தாழக்கோல்) தடங்கலாக இருப்பது அந்த இடையூறு நீங்குவதற்காக இந்த ஸ்துதி செய்யப்படுகிறது. अर्कं हृदये यस्य तथानर्कवानसौ அர்க்கள ஸ்தோத்திரத்தை மனப்பாடம்செய்து ஹ்ருதயத்திலுள்ளவன் தடங்கலற்றவனாக ஆவான் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. இதில் ஒவ்வொரு மந்திரத்திலும் रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्वियो जहि (பகைவரை அழித்து ரூபத்தையும், வெற்றியையும், புகழையும் கொடுத்தருளுவாய்) என்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு மந்திரத்தையும் தனியாக ஜபித்தாலும், சப்த சதியில் சம்புடமாகச் சேர்த்துப் படித்தாலும், அம்மந்திரத்தின் போகைக்குத் தக்கபடி வேவ்வேறு வகையான பலன் சோல்பப்படுகிறது.

அர்க்கள ஸ்தோத்திரம்

ஜயந்தீ மங்களா காளீ பத்ரகாளீ கபாலினீ
 துர்க்கா க்ஷமா சிவா தாத்ரீ ஸ்வாஹா ஸ்வதா நமோஸ்து
 ஜயத்வம் தேவி சாமுண்டே ஜய பூதார்த்தி ஹாரிணி [தே
 ஜய ஸர்வகதே தேவி காளராத்ரீ நமோஸ்து தே
 மதுகைடப வித்ராவீ விதாத்த்ரு வரதே நம :
 ரூபம் தேஹி ஜயம் தேஹி யசோ தேஹித்விஷோ ஜஹி
 மஹிஷாஸுர நிர்ஞாச விதாத்ரீ வரதே நம : | ரூபம் ...
 வந்திதாங்க்ரியுகே தேவி ஸர்வ ஸௌபாக்யதாயினீ | ...
 ரக்தப்ஜவதே தேவி சண்டமுண்ட விஞ்சினி | ...
 அசிந்த்ய ரூபசரிதே சர்வசத்ரு விஞ்சினி | ...
 நதேப்யஸ்ஸர்வதா பக்த்யா சண்டிகே ப்ரணதாய மே | ...
 ஸ்துவத்ப்யோ பக்திபூர்வம் த்வாம் சண்டிகே வ்யாதிநாசினி
 சண்டிகே ஸததம் யேத்வாம் அர்ச்சயந்தீஹ பக்தித : | ...
 தேஹி ஸௌபாக்ய மாரோக்யம் தேஹிமேபரமம் சுகம் | ...
 விதேஹி த்விஷதாம் நாசம் விதேஹி பலமுச்சகை | ...
 விதேஹி தேவீ கல்யாணம் விதேஹி விபுலாம் ச்ரியம் | ...
 வித்யாவந்தம் யசஸ்வந்தம் லக்ஷ்மீ வந்தம் ஜனம்குரு | ...
 ப்ரசண்டதைத்ய தர்ப்பக்னே சண்டிகே ப்ரணதாயமே | ...
 சதுர் புஜே சதுர்வக்த்ர ஸம்ஸ்துதே பரமேச்வரி | ...
 க்ருஷ்ணேன ஸம்ஸ்துதே தேவி சச்வத்பக்த்யா ஸதாம்
 ஹிமாசல ஸுதாநாதபூஜிதே பரமேச்வரி | ... [பிகே
 ஸுராஸுர சிரோரத்ன நிகுருஷ்ட சரணேம்பிகே | ...
 இந்த்ராணீ பதிஸத்பாவ பூஜிதே பரமேச்வரி | ...
 தேவி ப்ரசண்ட தோர்தண்ட தைத்ய தர்ப்ப விஞ்சினி | ...

உஅ

தேவி பக்த ஐதேத்தாம் தத்தானந்தோதயேம்பிகே | ...
 பத்னீம் மனோரமாம் தேஹி மனோவ்ருத்தானு ஸாரிணீம்
 தாரிணீம் துர்க்க ஸம்ஸார ஸாகரஸ்ய குலோத்பவாம்
 இதம் ஸ்தோத்ரம் படித்வாது மஹாஸ்தோத்ரம் பட்ன்நர:
 ஸது ஸப்த சதீ ஸங்க்யா வரமாப்னோதி ஸம்பதாம்

கிலகம்

தானம் பிரதிக்கிரஹம் (கொடுத்துப் பேறுதல்) இதில்
 கூறப்பட்டிருப்பதால் கீலகம் என்று பெயர். கிருஷ்ண
 பக்ஷ அஷ்டமியிலோ, சதுர்தசியிலோ தன்னுடைய சகல
 சோத்துக்களையும் தேவிக்கு அர்ப்பணம் செய்து பிறகு,
 “உலக வாழ்க்கையை நடத்த நீயே வைத்துக்கொள்”
 என்று தேவி அருளிக் கொடுத்ததாகப் பாவித்து, அப்
 போருளை தன் வாழ்க்கைக்கும், தேவியின் வழிபாட்டிற்கும்,
 நற்பணிக்கும் சேலவிடல் வேண்டும். இப்படிச் செய்வ
 தால் தேவி சந்தோஷமடைகிறாள் என்று கூறப்படுகிறது.
 தேவி உபாஸகர் அவசியம் செய்யவேண்டிய தொன்றாகும்
 இந்தப்போருள் கிலக ஸ்தோத்திரத்தில் குறிப்பாகக் கூறப்
 பட்டிருப்பினும், ரகஸ்ய தந்திரங்களில் உள்ளவற்றை
 ஆசார்யன் வாயிலாக அறிந்து, குப்தவதீ என்ற சப்த
 சதியின் உரையில் பாஸ்கரராய ஆசார்யர் விரிவாகக்
 கூறியுள்ளார்.

ராத்ரிசூக்தம்

உலக வியாபாரமேல்லாம் மறைந்து இருக்கும் காலம்
 இரவு. இது ஜீவராத்ரி எனப்படும். சகல ப்ரபஞ்சமும்
 லயமடைந்து பரம்போருள் மட்டும் எஞ்சியுள்ளகாலம்
 ஈச்வர ராத்ரி. அவற்றிற்கு அதிதேவதை இந்த ராத்ரி

சூக்தத்தில் துதிக்கப்படுகிறது. இது இரண்டு விதம்: ஒன்று வேதத்திலுள்ளது. மற்றொன்று தேவீமாகாத்மியத்திலுள்ளது. ரிக் வேதத்தில் राखीययत् என்று தொடங்கியது முதல் எட்டு ருக்குகளும், சாம வேதத்தில் रात्रि प्रपद्य என்ற ருக்கும் ராத்ரி ஸுக்தமே. தேவீ மாகாத்மியத்தில் முதல் அத்தியாயத்தில் “ विवेकवरी ” என்று தொடங்கி महासुरौ என்பது வரையிலுள்ள, பிர்மதேவனால் செய்யப் பட்ட ஸ்தோத்திரம் தாந்திரிக ராத்ரிஸுக்தம் எனப்படும். அவரவர் தகுதிக்கேற்ப இவ்விரண்டில் ஒன்றை சப்தசதியின் பூர்வாங்கமாக ஜபிக்க வேண்டும்.

நவாஷுரீ

இம்மஹாமந்திரம் தென்னாட்டில் ஒருவகையாகவும் வடநாட்டில் ஒருவகையாகவும் இருப்பதாக நாகேசபட்டர் சொல்லுகிறார். ே, ை, ொ, चासुण्डायै, चित्, च, इ என்று ஏழுபதமுடையது. முதல் மூன்று பதங்களும், கடைசியிலுள்ள மூன்றுபதங்களும் விளிவேற்றுமை. நடுப்பதம் நான்காம் வேற்றுமை, சித்ருபியான சரஸ்வதி முதலிலுள்ள வாക്பவபீஜத்தினாலும், சத்ருபியான மஹாலக்ஷ்மி இடையிலுள்ள மாயாபீஜத்தினாலும், ஆனந்த ரூபியான மஹாகாளி கடைசியிலுள்ள காமபீஜத்தினாலும் அழைக்கப்படுகின்றனர். சாமுண்டா என்ற பதம் மோக்ஷத்திற்கு சாதனமாகவுள்ள நிர்விகல்பகமான ஞானத்தையுணர்த்தும். பரப்பிரமத்திற்கு ஸத், சித், ஆனந்தம் என்ற முக்குணங்கள் இருப்பன, பிரமத்தின் தாதாத்மியமடைந்த தேவிக்கும் அவை உண்டு. ஆதலின் “ சச்சிதானந்த ரூபியான ஹே சரஸ்வதி, ஹே லக்ஷ்மி, ஹே காளி உங்களை ஞானத்தை அடைதற்போருட்டு ஹிருதயத்தில் தியானிக்கிறேன் ” என்பது நவாஷுரீயின் சுருக்கமான போருள்.

“ ஓ , ஐ , ஹீ , ஹீ , ஹீ , ஹீ , ஹீ நம: ” என்று வேறு வகையான நவாக்கூரியும் இருப்பதாகக் கூறுகிறார் நாகேசபட்டர்.

பதின்முன்றாவது அத்தியாயத்ததின் தேவதையான ஸ்ரீவித்யா மூலமந்திர ரூபமானவள். காளி, தாரா, சோடசி, புவனேச்வரி, திரிபுராபரவீ, சின்னமஸ்தா, தூமாவதீ, பகளா; மாதாங்கீ, கமலாத்மிகா என்ற பத்து மந்திரங்கள் சிறந்தன. அவைகளுள் சோடசி மிகச்சிறப்புடையது. **आत्मा देयः शिरो देयं न देया षोडशाक्षरी** (தலையைக் கொடுக்க லாம் உயிரைக் கொடுக்கலாம் கேஷாட்சாக்கூரியைக் கொடுக்கலாகாது) என்ற பேருமையுடையது. பஞ்சத சாக்கூரி மந்திரத்துடன் ஹீ சேர்த்தால் சோடசாக்கூரி என்பர் சிலர். “ ஸ்ரீ சோடசாக்கூரி ” என்று லலிதா ஸஹஸ்ர நாமத் திலுள்ளதற்குப் பாஷ்யக்காரர் “ ஸ்ரீ ” என்பதைச் சேர்ப்ப தால் சோடசாக்கூரி என்ற போருளும் காட்டியுள்ளார், **ஹீ , ஹீ , ஹீ , ஐ , சௌ :** இதை பஞ்சதசாக்கூரியுடன் ஸம்புட மாகச் சேர்த்தால் சோடசாக்கூரி என்பர் சிலர். இம்மந்திரத் தில் முன்று கூடங்கள் (பாகங்கள்) உண்டு. ஐந்து அக்ஷரமுள்ள முதற்கூடம் வாக்பவகூடம் எனப்படும். இது அம்பிகையின் கழுத்திற்குக்கீழ் இடைவரையில் உள்ள பாகம். நான்கு அக்ஷரமுடைய சக்திகூடம் அம்பிகையின் இடுப்பிற்குக்கீழுள்ள பாகம். இந்த கூடத்திரயத்தையே சரீரமாகக் கொண்டவள், மூலமந்திர ரூபமுள்ளவள் என்கிறது லலிதா சகஸ்ரநாமம்.

श्रीमद्वाग्भट्टकूटैकस्वरूपमुखपङ्कजा ।

कण्ठाधः कटिपर्यन्त मध्यकूटस्वरूपिणी ॥

शक्तिकूटैकतापन्न कट्यधो भागधारिणी ।

मूलमन्त्रात्मिका मूलकूटत्रयकलेवरा ॥

நக

(லலிதா ஸஹஸ்ர நாமம்) பஞ்ச தசாஷ்டரியின் ஆதியில்
 ஓ ஹீ ஓ என்ற பீஜங்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்றது
 மந்திரமஹோததி, ஐஹீ இது வாக்பவகூடம் ஹசகஹீ
 இது மத்யகூடம். சகஹீ இது சக்திகூடம் எனப்படும்.
 மஹாமந்திரம் ஆதலின் குருமுகமாகவே யறியத்தக்கது.
 தொடர்புபற்றிச் சிறிது கூறப்பட்டது.

நியாஸம்

நியாஸம் = வைத்தல், உபாசிக்கப்படுகின்ற தேவதை
 யின் ஸ்வரூபத்தைத் தன்னுடைய அங்கங்களில் நியாஸம்
 செய்து தியானித்தல். சப்தசதிக்கு மாத்ருகா, ஸாரஸ்வத,
 மாத்ருகண, நந்தஜாதி, பிரம், மஹாலக்ஷ்மியாதி மூலாக்ஷர,
 வர்ண, மந்திரவியாப்தி, ஷடங்க, கட்கின்பாதி என்ற
 பதினேருவகை நியாசங்கள் இருக்கின்றன. இவை
 களில் பெரும்பாலும் கட்கின்பாதி நியாசமே செய்து
 வருகின்றனர்.

தேவீஸூக்தம்

இது வைதிகமாகவும், தாந்திரிகமாகவும் இரண்டு
 வகையுள்ளது. ருக்வேதத்தில் அஹ் ருத்ரேभि: என்று தொடங்கி
 எட்டு ருக்குகள், வைதிகமான தேவீசூக்தம். தேவீமாகாத்
 மியம் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் நமோ டேவ்யை எனத்தொடங்கி
 மூர்த்திभि: என்ற வரையில் உள்ளது தாந்திரிகமாகும். ருத்திர
 யாமளத்திலோ, காளீ சூக்தம், லக்ஷ்மீ சூக்தம், ஸாரஸ்வதீ
 சூக்தம் என மூன்று கூறப்பட்டு இம்மூன்றும் தேவீசூக்தம்
 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யாவும் ஸ்துதியே.

பிராதானிக ரஹஸ்யம்

முக்குணஸ்வரூபியான சதுர்புஜமுடைய மகாலக்ஷ்மி, தமோகுணப்பிரதானமாக சதுர்புஜ மகாகாளியையும் சத்வ குணப் பிரதானமாக சதுர்புஜ மகாசரஸ்வதியையும் தோற்று வித்தாள். மகாகாளி, மகாலக்ஷ்மி, மகாசரஸ்வதி இம் மூவரும் முறையே வேண்மையான சரஸ்வதி சங்கரனையும், தாமரையில் வீற்றிருக்கும் லக்ஷ்மி பிரமனையும், நீலவர்ணமான நாராயணன், நாராயணியையும் படைத்தனர். சதுர்புஜ மகாலக்ஷ்மி பிரமனுக்கு சரஸ்வதியையும், சங்கரனுக்கு கேளரியையும், மாலுக்கு லக்ஷ்மியையும் திருமணம் செய்து வைத்தாள். சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹார காரியங்களை நிறைவேற்றுபவர் இவர்களே. பிரதானம் - முக்கியமானது. மூல பூதமாகவுள்ளது. அதைப்பற்றியது பிராதானிகம்.

வைகிருதிக ரஹஸ்யம்

மதுகைடப நாசத்திற்காக அவதரித்த விஷ்ணுவின் யோகமாயா கருத்த நிறமும், பத்து கை, கால், முகங்களும் முப்பது கண்களும் உடையவள். கத்தி முதலிய பத்து ஆயுதமுடையவள். மஹிஷாசுர வதத்திற்காக சகல தேவ சரீரத்திலிருந்து அவதரித்தவள் வேளுத்த முகமும் ஸ்தன மண்டலமும், சிவந்த இடையும் பாதமும், கறுத்த புஜம் தோடை முழங்கால்களும் பலவித ஆடை ஆபரணங்களோடு பதினேட்டுக் கைகளும் உடையவள், அக்ஷமாலை முதலிய 18 ஆயுதம் தாங்கியவள், சும்பரிசும்ப வதத்திற்காக கேளரியின் உடலிலிருந்து தோன்றியவள் எட்டுக் கை யுடையவள், பாணம், உலக்கை முதலிய ஆயுத முடையவள்.

ந.ந.

சமஷ்டி (யாவரையும் சேர்த்து) பூசையாயின்
வலம் **இடம்**

பின்னிடம்	கௌர் ருத்ரன்	பிர்மா சரஸ்வதி	விஷ்ணு லக்ஷ்மி
நடுவிடம்	4 கையுடைய மகாகாளி	4 கையுடைய மகாலக்ஷ்மி	4 கையுடைய மகாசரஸ்வதி
முன்னிடம்	10 கையுடைய காளி	18 கையுடைய மகாலக்ஷ்மி துர்க்கா	8 கையுடைய சரஸ்வதி

தனித்தனி பூசையாயின்

காலன் 10 கை காளிதேவி	18 கை மகா லக்ஷ்மி துர்க்காதேவி சிங்கம், மஹிஷம்	மிருத்யு 8 கை சரஸ்வதிதேவி
-------------------------	--	---------------------------------

காலன் 18 கை மகாலக்ஷ்மி துர்க்காதேவி	10 கை காளிதேவி	மிருத்யு 8 கை சரஸ்வதிதேவி
---	-------------------	------------------------------

காலன், ருத்ரன் 18 கை மகா லக்ஷ்மி துர்க்காதேவி	8 கை சரஸ்வதி தேவி நவசக்திகள்	விநாயகர் மிருத்யு 10 கை காளி தேவி
---	------------------------------------	---

இவ்விதம் ஒரு தேவியை உபாசிப்பவர்கள் மற்ற தேவி களுக்கும் பூசைசெய்ய வேண்டும். பிரக்ருதியிலிருந்து உண்டான முதல் விகாரம் விக்ருதி, அதைப்பற்றியது வைகிருதிகம்.

நச

மூர்த்தி ரஹஸ்யம்

போன்றிறமுடையவன், போற்றுமரையில் இருப்பவன், தாமரை, அங்குசம், பாசம் சங்கு இவைகளை யேந்திய நான்கு கைகளை யுடையவன் நந்தா. சிவந்த ஆடை, ஆபரணம், பல் நகம் கூந்தல் இவைகளையுடையவன். நான்கு கைகளில் கத்தி உலக்கை பாணபாத்திரம் கலப்பை இவைகளை யேந்தியவன். ரக்த தந்திகா என்றும் யோகேச்வரீ என்றும் பெயர் பெறுவான்.

முஷ்டி கமலம், வில், பலவித, காய்கறிகள் இவைகளை நான்கு கைகளில் யேந்தி, நீல நிறமும் நீலோத்தபலம் போன்ற கண்ணும் உடையவன் சாகம்பரீ. அவளுடைய உபாசனையினால் அன்ன அபிவிருத்தி ஏற்படும். கத்தி, டமருகம், பாணபாத்திரம் ஏந்திய கைகளுடன் பலவித ஆடை ஆபரணமுடையவளாய் இருப்பவள் ப்ராமரீ. இவள் விசித்ரமான வண்டைக் கையிலுடையவள். இவர்கள் தேவியின் மூர்த்திகள். ஆதலின் மூர்த்தி ரஹஸ்யம் எனப்பெயர். தேவீமாகாத்மியத்திற்குப் போதுவாக ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை சக்தி பீஜம், தத்வம், தியானம் இவை வருமாறு.

பிரதம

மத்யம

உத்தம

பிரமா	விஷ்ணு	நுத்ரன்	ரிஷி
காயத்ரீ	உஷ்ணிக்	அனுஷ்டுப்	சந்தஸ்
மகாகாளி	மகாலக்ஷ்மி	மகாசரஸ்வதி	தேவதை
நந்தா	சாகம்பரீ	பீமா	சக்தி
ரக்ததந்திகா	துர்க்கா	ப்ராமரீ	பீஜம்
அக்னி	வாயு	சூர்யன்	தத்வம்
ரிக்வேதம்	யஜுர்வேதம்	சாமவேதம்	தியானம்

முழுவதும் பாராயணம் செய்யும் காலத்தில் இவைகளை ஆரம்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். தனித்தனி

யாகச் சரிதத்தை ஜபிக்கும் போழுது அந்த அந்த சரிதத்திற்குரிய ரிஷியாதிகளைச் சொல்லிக்கொள்ளவும், காம்யமாக ஒரு மந்திரத்தை ஜபிக்கும்போழுதும் அம்மந்திரம் இருக்கும் சரிதத்தின் ரிஷி முதலியவற்றைச் சொல்லிக் கொள்ளவும்.

அத்தியாயம் 1

சைத்ராவம்சத்தில் தோன்றிய ஸுரதன் என்ற அரசன் வினைவசத்தால் நாடிழந்து கோலாவித்வம்ஸி என்ற பகை வரால் துரத்தப்பட்டுக் காட்டை அடைந்தான். அங்கும் தன்னுடைய நாடு, மனைவி, மக்கள், யானை, கோசம் இவற்றை நினைத்து வருந்தினான். ஒருசமயம் வாடிய முகத்துடன் வரும் ஒரு வைசியனைக்கண்டு, அவனை விசாரித்ததில் அவனும் தன்னைப்போன்றே இருப்பதை உணர்ந்தான். இருவரும் ஒரு முனிவரிடம் சென்று “அறிவுள்ளவராக இருப்பினும் எங்களுக்கு, இழந்த நாட்டிலும், துரத்துவதற்குக் காரணமாயிருந்த மனைவி மக்களிடமும் அன்பு உண்டாகக் காரணம் யாது” என்று வினவினர். அம்முனிவர் ‘மஹாமாயையினால் நீங்கள் மயங்கியவர். அம்மாயையே பந்தமோகூத்திற்குக் காரணம். ஞானிகளின் மனதையும் மயக்கும் திறமையுடையது’ என்றார். அரசன் மாயையைப்பற்றி வினவினான்.

மாயை நித்யமாயினும் தேவர்களின் காரியத்திற்காகத் தோன்றும், அப்போழுது உற்பத்தியானதாகச் சொல்வர். முன்னொரு காலத்தில் விஷ்ணு யோகநித்திரையில் ஆழ்ந்திருந்தபோழுது அவருடைய காது மலத்திலிருந்து (குறும்பி) மதுகைடபன் என்ற இரு அசுரர் தோன்றினர். மாலின் நாபிகமலத்திலுள்ள பிரமதேவனைக் கொல்ல

௩௬

முற்பட்டனர். பயந்த பிரமதேவன் விஷ்ணுவின் யோகமாயையைத் துதித்தார். யோகமாயை விலகவும், விஷ்ணு சக்திபெற்று எழுந்து 5000 ஆண்டுகள் அவ்வசுரர்களுடன் போரிட்டார். (இங்குப் பிரமதேவன் செய்த ஸ்துதி ராத்ரி துத்தம் எனப்படும். பிரமதேவனால் செய்யப்பட்ட ஸ்துதி என்றும் கூறுவர்.) மயங்கிய அசுரர் வரமளிக்கிறோம் பெற்றுக்கொள் என்றனர். நீங்கள் என்னால் கொல்லப்பட வேண்டும் இதுவே என்வரம் என்றார் விஷ்ணு. வஞ்சிக்கப்பட்ட அவர்கள் எங்கும் ஜலமயமாக இருப்பதைக்கண்டு “ஜலத்தால் நனையாத இடத்தில் எங்களைக் கொல்” என்றனர். மாலும் தனது மடியில் அவர்களின் தலையை வைத்துக் கொன்றார். மால் கொன்றமையால் மதுகுதனன், கைடபஜித் என்ற பேயர் மாலுக்கும், யோகமாயை விலகி சக்தி யுண்டாக்கினமையால் சக்திக்கு மதுகைடபஹந்த்ரி என்றும் பேயர் விளங்குகிறது. இச்சரிதத்தில் 104 மந்திரங்கள் உள்ளன. உவாசமந்திரம் 14, பாதிசுலோகம் 24, முழுசுலோகம் 66.

அத்தியாயம் 2

இது முதல் மூன்று அத்யாயங்கள் மத்யம சரிதம் எனப்படும். மஹிஷாசுரனால் துன்புற்ற தேவர்கள் பிரமனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மாலிடமும் சிவனிடமும் முறையிட்டனர். அப்போழுது சகல தேவர்களின் சரீரங்களிலுள்ள சக்தியாவும் வேளிப்பட்டு ஒன்று சேர்ந்து ஒரு தேவியின் உருவம் பெற்றது. அத்தேவிக்குத் தேவர் யாவரும் தங்களுடைய ஆயுதங்களையும், பலவித ஆடை ஆபரணங்களையும், போருக்கு வேண்டிய கருவிகளையும் கொடுத்தனர். போருக்கு ஆயத்தமான தேவியைக்கண்டு

௩௭

மகிழ்ந்த தேவர் ஆரவாரம் செய்தனர். அதனால் கோப மடைந்த மஹிஷாசுரன் சேனைகளுடன் அங்கு வந்தான். போரிட்டான். கோடிக்கணக்கான யானை, தேர், குதிரை, காலாட்படைகளுடன் வந்த சிஷுரன் சாமரன், உதகரன். மஹாஹனு, அஸிலோமன், பாஷ்கலன், பிண்டாலன் முதலிய அசுரசேனாபதிகள், சக்தி, தோமரம், பிண்டிபாலம். வில், வேல், சூலம் முதலிய பல ஆயுதங்களால் தேவியுடன் போரிட்டனர். தேவியின் வாஹனமாகிய சிங்கம் பலரைக் கொன்றது. கை, கால், தலை, இடை, கழுத்து முதலிய பல உறுப்புகளை இழந்து திக்குகளில் ஓட்ட மெடுத்தனர். போர்க்களத்தில் குருதி வேள்ளம் நிரம்பி சேல்ல முடியாமல் இருந்தது இந்த அத்தியாயத்தில் 9 மந்திரங்கள், உவாசமந்திரம் 1. முழுசுலோகமந்திரம் 68.

அத்தியாயம் 3

சைன்யம் நாசமடைந்ததைக்கண்ட சிஷுரன் வாக னத்தை அடித்து அம்பிகையையும் வாளால் வேட்டினான். ஆனால் கத்தி தூள் ஆயிற்று. யானையில் வந்த அசுர னுடன் போரிட்டுப் பூமியில் தள்ளி சிங்கமே அவனைக் கொன்றது. முற்கூறிய பல சேனைத்தலைவரும் போரிட்டு மடிந்தனர். சைன்யமழியவே எருமைமாட்டின் உருவம் கொண்டு அசுரஅரசன், கோம்பாலும், வாலாலும். முகத் தின் அசைவினாலும், குளம்பினாலும் தேவியின் பல கணங்களை வீழ்த்தினான். தேவி பாசத்தால் அவனைக் கட்டியபோழுது, முறையே சிங்கரூபமாகவும், மனித ரூபமாகவும், யானை ரூபமாகவும் மாறினான். எல்லா ரூபங் களிலும் அடிபட்டு எருமை ரூபத்தோடு கடைசியில் போரிட்டான். தேவி வீரபானம் அருந்தி, அவன் கழுத்தில்

௩௮

காலை ஊன்றி சூலத்தால் அடித்து வாளால் வேட்டி வீழ்த்தினான். இவ்வத்தியாயத்தில் உவாசமந்திரம் 3, சுலோகமந்திரம் 41, ஆக மந்திரம் 44.

அத்தியாயம் 4

தேவர்கள் தேவியைத் துதித்தது. “சூலேநபாஹி” என்று தோடங்கிய சுலோகம் முதல் நான்கு சுலோகமும் கவசம் என்று சொல்லப்படும். நீயே உலகத்தின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் இவைகளுக்குக் காரணம், உன்னைச் சேவிப்பவர்களுக்கு வறுமை, பீணி, துக்கம் முதலியன உண்டாகா. பக்தர்களிடத்தில் தயையும், பகை வரிடம் வீரமும், ஒப்பற்றன. நீயே லக்ஷ்மீ, நீயே கேளரி, நீயே தூர்க்கை எங்களை எவ்வகையிலும், எல்லா இடங்களிலும் காக்க வேண்டும் என்று துதித்து மலர்களால் அர்ச்சித்தனர். மகிழ்ந்து பிரத்யக்ஷமாகிய தேவியிடம் எங்களுக்குச் செய்யவேண்டியது எதுவும் எஞ்சவில்லை. எனினும் உன்னை நினைத்த போழுதெல்லாம் எங்களைக் காப்பாயாக. மேலும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தால் துதிப்பவர்களுக்குச் சகலவித நன்மைகளையும் அருளவேண்டும் என்று வேண்டினார். அவ்விதமே அருள்செய்து தேவி மறைந்தாள். இந்த அத்யாயத்தில் உவாசமந்திரம் 5, பாதி சுலோகம் 2, முழுசுலோக மந்திரம் 35, ஆக மந்திரம் 42.

அத்தியாயம் 5

இதுமுதல் கடைசி வரையில் உத்தம சரிதம் எனப்படும். பின்னொரு காலத்தில் சும்பநிசும்பன் என்ற அசுரரால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர் இமயமலைக்குச்சேன்று, முன்பு தேவி வரம் கோடுத்ததை நினைத்து தேவியைத் துதித்தனர்.

நக

இத்துதி தேவீஸ்துதி என்று சொல்லப்படும். கங்கையில் நீராடவந்த பார்வதியின் சரீரத்திலிருந்து (கோசம் - உறை இங்கு உறைபோன்ற தோல்) ஒரு தேவி தோன்றினாள். கோசத்திலிருந்து தோன்றினமையால் கௌசிக் எனப் பெயர். கௌசிக் தோன்றியபிறகு பார்வதி கருப்பாக ஆகி காளிகா (கருத்தவள்) என்றுபெயர்பெற்றாள். கௌசிகியின் ருபத்தைக் கண்ட ஒற்றர் இருவர் சும்பரிசும்பரிடம் சென்று அவள் அழகை வர்ணித்து, சிறந்த பொருள் களுக்கு இடமாக இருக்கும் அரசரிடம் சிறந்த பெண்மணியும் இருத்தல்வேண்டும் என்றனர். அசுரன் சுக்ரீவன்என்ற தூதனைத் தேவியிடம் அனுப்பினான். அவன் அசுர அரசனின் பேருமைகளைக்கூறி தேவியை வரும்படி அழைக்கிறான். என்னைப் போரில் வெல்பவனையே நான் மணப்பதாக முன்னமே உறுதிக்கொண்டேன். ஆதலின் அசுரர் என்னைப் போரில் வென்று என்னைக் கைப்பற்றட்டும் என்றாள் தேவி. கர்வம் கொள்ளாதே அசுரர் பலசாலி, பிறகு அவமான மடைவாய் என்று தூதன் மறுமுறை கூறவும், எனது உறுதி மாற்றமுடியாதது, அறியாமல் செய்துவிட்டேன். அவர்களைச் சீக்கிரம் வரச்சொல் ” என்றாள் தேவி. இந்த அத்தியாயத்தில் உவாசமந்திரம் 9, சுலோகமந்திரம் 54, மூன்று பாதமுள்ள மந்திரம் 66, என்பர் சிலர். இருபது அக்ஷரமந்திரம் 22. நான்குஅக்ஷரமந்திரம் 22, எட்டாஅக்ஷர மந்திரம் 22, என்பர் சிலர். மொத்த மந்திரம் இதில் 129.

அத்தியாயம் 6

சும்பாசுரனால் ஏவப்பட்ட தூம்ரலோசனன் தேவியை வரும்படி அழைக்கிறான். நீ பலவான், பலவானால் அனுப்பப்பட்டவன். பலத்துடன் (சேனையுடன்) வந்திருக்கிறாய்

பலாத்காரமாக இழுத்துச் செல்லலாம் என்றாள் தேவி. அசுரன் அருகில் ஒடிவரும்போழுது ஹுங்காரத்தால் அவனை மடியச்செய்தாள். சேனை யாவும் வாகனமாகிய சிங்கத்தால் அழிக்கப்பட்டன. அசுர அரசன் சண்டன் முண்டன் என்ற இருவரையும் மறுபடியும் அனுப்பினான். இந்த அத்யாயத்தில் சுலோகமந்திரம் 20, உவாசமந்திரம் 4, ஆக 24

அத்தியாயம் 7

வந்த சண்டமுண்டர்களைக்கண்டு கோபித்த கேளசிகியின் நெற்றியிலிருந்து காளி தோன்றினாள் கையில் கத்தி, குழிந்த கண்கள். புலித்தோல் ஆடை. அகன்ற வாய், நாக்கை நீட்டி அடிக்கடி தோங்கவிடுகிறாள். பயங்கரமான சப்தம். இவ்விதத் தோற்றத்துடன் காளி பல ஆயுதங்களால் அசுரர்களையெல்லாம் கொன்றாள். சண்டமுண்டர்களையும் கொன்று சண்டனுடைய தலையையும் முண்டனுடைய முண்டத்தையும் (தலையில்லா உடல்) அம்பிகையில் காளிகையாக வைத்து வணங்கினாள். கேளசிகி “சண்டனையும் முண்டனையும் கொன்றமையால் “சாமுண்டா” என்ற பெயருடன் விளங்குவாயாக என்றாள். இந்த அத்தியாயத்தில் உவாசமந்திரம் 2, சுலோக மந்திரம் 25, ஆக 27.

அத்தியாயம் 8

கூட்டமாக ஸகல அசுரர்களும் ரக்தபீஜன் என்ற அசுரனைத் துணையாகக்கொண்டு வருகின்றனர். ரக்தபீஜன் உடலிலிருந்து இரத்தம் பூமியில் விழுமாயின் அவனை யோத்த பலமுடைய அசுரர்கள் ஒரு சோட்டிற்கு ஒருவர்

சக

வீதம் உண்டாவர் என்பது அவன் பேற்ற வரம். அசுரக் கூட்டத்தைக் கண்டவுடன் தேவர்களின் சக்திகள் அந்தந்த தேவருக்குரிய வாகன ஆயுதத்துடன் அம்பிகைக்குத் துணையாக வந்தனர். தேவி சிவனை அசுரனிடம் தூது அனுப்பினாள். “அசுரர் பாதாளம் செல்லவேண்டும். இந்திரன் திரிலோகத்தை ஆளட்டும்; இல்லாவிடில் போரில் என்னைச் சூழ்ந்துள்ள நரிகள் உங்களைத் தின்று திருப்தி அடையும்” என்ற தேவியின் வாக்கைக் கேட்டபிறகும் அசுரர் போரிடவந்தனர். சக்திகளால் அடிபட்டு அசுரனின் இரத்தத்திலிருந்து பல அசுரர் தோன்ற உலகம் நிறைந்து விட்டது. தேவர் பயந்தனர். அம்பிகை சாமுண்டா தேவியை அழைத்து “நான் அவனை அடிக்கிறேன்; பெருகின்ற இரத்தத்தை நீ கீழே விழாதபடி பெருகு, அதனால் அவன் இரத்தமின்றி இறப்பான்” என்றாள். சாமுண்டா தேவி அப்படியே செய்யவும் அவன் இறந்தான். தேவர் மகிழ்ந்தனர். சிவனைத்தூதாக அனுப்பியதால் அம்பிகைக்கு சிவதூதி என்று பெயர். இதில் உவாசமந்திரம் 1, பாதி சுலோகமந்திரம் 1, முழுசுலோகமந்திரம் 61. ஆக 63.

அத்தியாயம் 9

தேவிக்கும் சும்பரிசும்பர்களுக்கும் கடும்போர் நடந்தது. கத்தி, சூலம், பாசு முதலிய பல ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்தும் அவையாவும் வீணாக்கப்பட்டன. தேவி சூலத்தால் நிசும்பனுடைய ஹ்ருதயத்தில் குத்தினபோழுது, அங்கிருந்து பலவான் ஒருவன் தோன்றினான். அவன் தோன்றும் போழுதே தேவியின் கத்திக்கு இரையானான். மாகேசுவரி, வாராஹி முதலிய சக்திகளும் பல அசுரர்களை அழித்தன. இந்த அத்தியாயத்தில் உவாசமந்திரம் 2, சுலோகமந்திரம் 39, ஆக 41 மந்திரம்.

அத்தியாயம் 10

தம்பி இறந்தது கண்ட சும்பன் பிறருடைய பலம் கொண்டு சண்டையிட்டு வீண்கர்வம் கொள்ளாதே என்று தேவியிடம் கூறினான். உலகில் நான் ஒருவனே; இவர்கள் எல்லாம் என் விபூதியே; என்னுள் அடக்கிக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூறி தன் உடலுள் யாவரையும் அடக்கிக்கொண்டான். பிறகு சும்பனும் தேவியும் பூமியிலும், வானத்திலும் மாறிமாறிச் சண்டையிட்டனர். சூலத்தால் குத்தி வீழ்த்தினான். இதற்கு முன் இருந்த பல அபசகுனங்கள் நீங்கின. காற்று இனிமையாக வீசிற்று. கதிரவன் ஒளிவிட்டான். இந்த அத்தியாயத்தில் உவாச மந்திரம் 4, பாதிசுலோகம் 1, சுலோகம் 27, ஆக 32.

அத்தியாயம் 11

இவ்வத்தியாயம் நாராயணீஸ்துதி எனப்படும். “சரண மடைந்தவனைக் காப்பவன், உலகிற்காதாரமாயிருப்பவன், ஸ்வர்க்க மோக்ஷங்களை யளிப்பவன், சகல ரோகங்களையும் நீக்குபவன், பஞ்சகிருத்தியம் புரிபவன். மாஹேச்வரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, நாரஸிம்ஹீ, ஐந்தரீ, சிவதூதீ, கேளமாநீ, சாமுண்டா, பிர்மாணி முதலிய பல ரூபங்களுடன் அசுரர்சனை அழித்து உலகைக் காத்தவன், அரக்கர், பகைவன், திருடன் முதலியவர்களினின்றும் காப்பவன் என்று பலவாறு துதிக்கின்றனர். இத்துதி முனிவரால் செய்யப்பட்டது என்று கூறுவது வழக்கம். தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி முவுலகிற்கும் சகல வித உபாதிகளையும் நீக்கிப் பகைவரையும் அழிப்பதாகத் தேவியே கூறுகிறாள். மேலும் நந்தா. விந்தியாசல வாசினீ, பீமா, ப்ராமரீ, துர்க்கா, ரக்ததந்திகா, சதாஹ்நீ

சுந

முதலிய பல அவதாரங்கள் எடுத்து தேவ சத்துருக்களை அழிப்பேன் என்றும், துன்பம் நேரிடும் காலத்திலெல்லாம் நான் அவதரிப்பேன் என்றும் கூறுகிறான். இந்த அத்தியாயத்தில் உவாசமந்திரம் 4, பாதிசுலோகம் 1, முமுசுலோகம் 50, ஆக 55.

அத்தியாயம் 12

தேவீமாகாத்மியத்தின் பயனைத் தேவியே சொல்லுகிறாள். பகைவர், திருடர், பிணி, மாரி, ஆதிபௌதிக, ஆதிதைவிக, ஆத்யாத்மிக தாபம், வறுமை, நட்பின் முறிவு, பாலாரிஷ்டம், ஜலம், தீ முதலிய எல்லாவிதத் துன்பங்களையும் போக்குவேன். பரமபுருஷார்த்தத்தையும் அளிப்பேன். அறிந்தோ அறியாமலோ செய்யப்படும் பூஜா, ஹோம, ஜப, பாராயணங்களால் மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். தேவீ மாகாத்மியம் படிக்கும்படித்தில் நான் எப்போழுதும் இருப்பேன். வம்சம் அபிவிருத்தி அடையும். என்னைக்குறித்து ஒரு வருஷம் தூபம், தீபம், நைவேத்யம், அபிஷேகம், பலவித தானங்கள், முதலியவற்றைச் செய்வதால் உண்டாகும் பிரீதியைத் தேவீமாகாத்மியத்தை ஒரு தரம் மிகுந்த பக்தியுடன் கேட்டதினாலேயே யான் அடைவேன். தேவஸ்துதி, பிரம்ஸ்துதி, பிரமரிஷஸ்துதி இவைகளை ஜபிப்பதால் நல்ல புத்தியுண்டாகும், என்னை நினைத்தமாத்மிரத்தில் எல்லா விடத்திலும், எல்லாவித ஆபத்தினின்றும் காப்பேன் எனக்கூறி மறைந்தாள். தேவர்கள் ஸவர்க்கலோகம் அடைந்தார்கள் எஞ்சிய இரண்டொரு அசுரர் பாதாளம் சேன்றனர். இந்த தேவியே உங்களுக்கு மயக்கத்தை உண்டாக்கி ராஜ்யத்திலும் மனைவி மக்களிடமும் அனபுகொள்ளச்செய்தாள். அவளை

சச

வணங்கிப் பூசித்து நற்கதியடையுங்கள் என்று முனிவர் கூறிமுடித்தார். இந்த அத்தியாயத்தில் உவாசமந்திரம் 2, அரைசுலோகம் 2, முழுசுலோகம் 37, ஆக 41.

அத்தியாயம் 13

தேவீ மாகாத்மியத்தைக்கேட்ட சுரதன் என்ற வேந்தனும், சமாதி என்ற வைச்யனும், நதியின் தீட்டில் முன்று ஆண்டுகள் நியமத்துடன் மண்ணால் உருவம்செய்து வைத்துப் பூஜித்தனர். அம்பிகை பிரத்யக்ஷமானபோழுது வைச்யன் வைராக்யம் மேலிட்டு ஞானத்தை வேண்டினான். அரசனே மறுபிறவியிலும் நீங்காமல் இருக்கும்படி, இழந்த அரசை விரும்பினான். அம்பிகை அவ்விதமே அருளினாள். அவ்வரசனே மறுபிறப்பில் துரியனுக்குப்பிறந்து ஸாவர்ணி என்ற மனுவாக ஆனான். (71தேவயுகம் கொண்டது ஒரு மனுவின் காலம். இதையே மன்வந்தரம் என்று கூறுவது வழக்கம்.) இந்த அத்தியாயத்தில் உவாசமந்திரம் 6, பாதிசுலோகம் 7, முழுசுலோகம் 14, நூலின் முடிவில் கூறியது கூறலாகக் கடைசி இரண்டு மந்திரம். ஆக 29. மற்றும் சிலர் உவாசமந்திரம் 6 முழுசுலோகம் 12, பாதிசுலோகம் 11, ஆக 29 என்பர். இவர்கள் ஸம்பிரதாயத்தில் புனருத்தம் மந்திரமாகக் கணக்கிடப்படுவதில்லை.

காமதேனுவைப்போன்று யாவற்றையும் கோடுக்க வல்ல தேவியை வழிபட்டு அருளுக்குப் பாத்திரமாகுதல் மனிதப் பிறவியேடுத்ததின் பயனாகும்.

சுரு

அர்ச்சனை

நாடு சேழிக்கவும், நாட்டினர் புருஷார்த்தங்களைப் பெறவும் இறைவன் அருள்வேண்டும். அவ்வருளைப்பேற பக்தி சிறந்த சாதனமாகும். சிரவணம், கீர்த்தனம், ஸ்மரணம், பாதசேவனம், அர்ச்சனம், வந்தனம், தாஸ்யம், ஸக்யம், ஆத்ம நிவேதனம் என்ற ஒன்பது வகையான பக்தியுள் அர்ச்சனம் நடுநாயகமாகத் திகழ்கின்றது. இறைவனின் குணங்களையும், வீரச்செயல்களையும், பஞ்ச கிருத்தியங்களையும், அருளையும் உணர்த்தும் அவனது திருநாமங்களைச் சொல்லி, ஆகம விதிப்படி நறுமண மலர்களையும், பில்வம் முதலிய பத்திரங்களையும் ஈசனின் திருவடியில் இடுதல் அர்ச்சனை எனப்படும்.

பூசையின் நடுவில் புஷ்பாஞ்சலித்ரயம் கொடுத்தல் என்னுமிடத்தில், ஆத்மதத்துவம், வித்யாதத்துவம், சிவ தத்துவம் இம்முன்று தத்துவங்களுடன் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சேர்த்துச் செய்யப்படுவது தத்வத்ரயார்ச்சனை எனப்படும். பூசையின் முடிவில், ஆசனம், மூர்த்தி, மூலம், ஹ்ருதயம், சிரஸ், சிகா, கவசம், அஸ்திரம் (நேத்திரம் நீங்கலாக) இம்மந்திரங்களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்வது அஷ்ட புஷ்பார்ச்சனை எனப்படும். புராண ரீதியாக பவன், சர்வன், ஈசானன், பசுபதி, ருத்ரன், உக்ரன், பீமன், மஹான் என்ற எட்டுத் திருநாமங்களையும் நம: என்பதை முடிவில் சேர்த்துச் சொல்லி அர்ச்சிப்பது யாவரும் அறிந்ததாகும். புராணங்களிலும், தந்திரங்களிலும் அஷ்டோத்தரஸத நாமார்ச்சனை, ஸஹஸ்ரநாமார்ச்சனை இவை சொல்லப் படுகின்றன. மந்திரத்தை ஆவர்த்தி செய்வதால் தேவதை சித்தியாவதுபோல அர்ச்சனையின் மிகுதியால் தேவதா

ஸாந்நித்தியம் உண்டாகிறது. பூசிப்பவரின் நல்ல நியமத்தாலும், அர்ச்சனையின் மிகுதியாலும், பிம்பங்களுடைய நன்முறை அமைப்பாலும் கல் கடவுள் ஆகிறது என்றது ஆகம வாக்கியம். அர்ச்சனை தேவதையின் ஸாந்நித்தியத்திற்குக் காரணமாவதுபோல இம்மை மறுமைப் பயன்களையும் அளிக்கவல்லது. கர்மானுஷ்டானம் குறைவுபட்டுப் பாபம்மிகுந்த கலியுகத்தில் “ஈசுவர நாம சங்கீர்தனம் செய்வதே பிறவிக்கடலைக் கடக்க ஒரு தோணியாகும். ஆதலால்தான் ஆலயங்களில் லக்ஷார்ச்சனை, கோடியர்ச்சனைகள் நடைபெறுகின்றன. கோடியர்ச்சனையின் பயனைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புவனூர்த்தேவாரத்தில் “புவனூர்ப்புனிதன் திருநாமந்தான் நாவினூறு நூறாயிரம் நண்ணினார் பாவமாயினபாறிப் பறையவே தேவர் கோவிலும் செல்வர்கள் ஆவரே” என்று அருளினார்.

ஒவ்வொரு தேவதைக்கும் தனித்தனி ஸஹஸ்ர நாமங்கள் உள்ளன. அந்தந்தத் தேவதைக்குரிய நாமங்களைச் சொல்லி அக்கடவுளுக்குச் சிறப்பாக விதிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களாலோ, குங்குமம் முதலிய திரவியங்களாலோ அர்ச்சிப்பது சிறந்தது. ஆத்மார்த்த மூர்த்தியைத் தானே அர்ச்சித்தலும் பரார்த்த மூர்த்தியை (ஆலயங்களில்) ஆசார்யர் அர்ச்சித்தலும் வேண்டும்.

அர்ச்சனை செய்பவர் ஒருமை மனமுடையராய், அர்ச்சிக்கப்படும் மூர்த்தியைத் தியானித்து, திருநாமங்களின் போருளை நினைத்து, வீண் வார்த்தைகள் இன்றி அர்ச்சித்தல் வேண்டும். இக்காரணம் பற்றியே சில ஆலயங்களில் மேல்லிய துணியினால் வாயைக் கட்டிக்கொண்டு அர்ச்சகர்

சுள

ஈசனிடம் செல்லும் வழக்கம் உள்ளது. அர்ச்சனை மந்திரங்களைப் படிப்பவரும் சஞ்சல மனமின்றி, அக்ஷர லோபமின்றி இனிய குரலுடன் பக்தியோடு படித்தல் வேண்டும். படிப்பவர், அர்ச்சனை செய்பவர் இருவருமே சோரிதல் தலையசைத்தல். கோட்டாவி விடுதல், முக்குச் சிந்துதல் முதலியன செய்யக்கூடாது.

அர்ச்சனையின் முடிவில் மஹாஹுவிஸ் நிவேதனம் செய்யவேண்டும் என்றது துஷ்டமாகமம். மேலும் பலவித பக்ஷ்யங்கள், தேங்காய், பழம் தாம்பூலம் இவைகளை அவசியம் நிவேதனம் செய்தல் வேண்டும். நைவேத்யம் குறைந்தால் துர்பிஷ்டமுண்டாகும். தேங்காய் வெற்றியையும், பழம் இஷ்டசித்தியையும் தாம்பூலம் சோபையையும், கற்பூரம் தேஜஸையும் அளிக்கும்.

அர்ச்சனையின் முடிவில் தக்ஷிணையினாலும், நிவேதன திரவியங்களாலும் ஆசார்யனை மகிழ்விக்கவேண்டும். தக்ஷிணை குறைந்தால் கர்மா பயனற்றதாகும். கிரியைகளின் குறைவு ஆசார்யனையும், மந்திரக்குறைவு ரித்விக்குகளையும், தக்ஷிணைக்குறைவு கர்த்தாவையும் பாதிக்கும் என்றது ஸ்மிருதிவாக்யம்.

இவ்விதம் அர்ச்சனை செய்வதில் அறியாமையாலும் மறதியினாலும். மாறுபட்ட அறிவினாலும் (பிராந்தி) பல குறைகள் உண்டாகும். அவ்வித தோஷங்கள் நீங்கவே ஸ்நபனம் செய்யப்படுகிறது. சஹஸ்ரகலச ஸ்நபனம் உத்தமத்தில் உத்தமமாகும். ராஜ்ய அபிஷேக காலத்திலும், ஜன்ம தினத்திலும், மற்றுமுள்ள மங்கள

சஅ

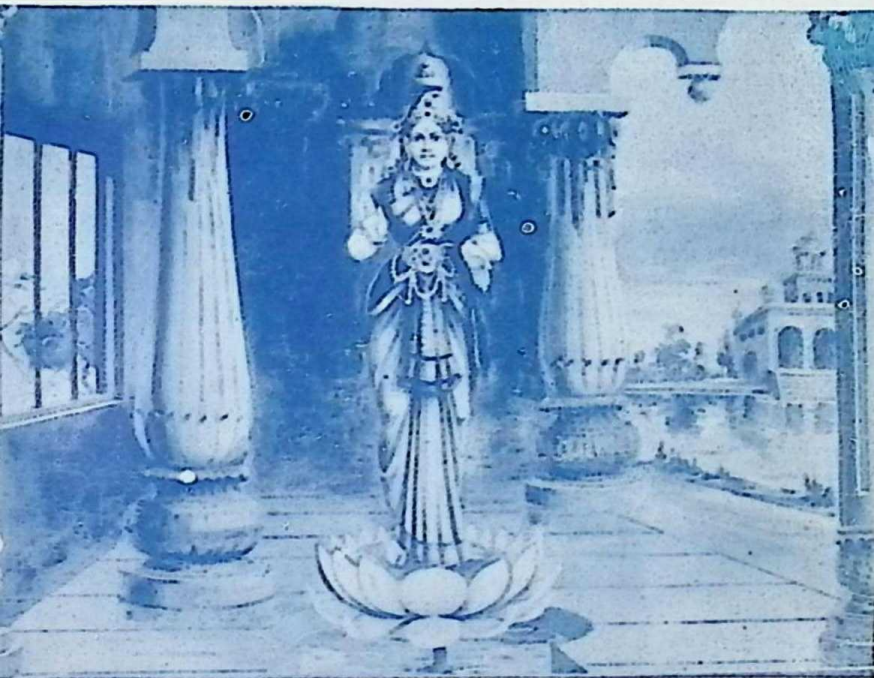
கார்யங்களிலும், பிராயச்சித்தங்களிலும் பாபங்களைப் போக்கவல்ல ஸ்நபனம் வேண்டும் என்றது காரணாகமம்.

எவ்விதக் குறைவுமின்றி அர்ச்சனை செய்வதால் தேய்வ ஸாந்தித்தியமுண்டாகி அதனால் இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைந்து இன்புற்று வாழலாம் என்பது சித்தாந்தம்.

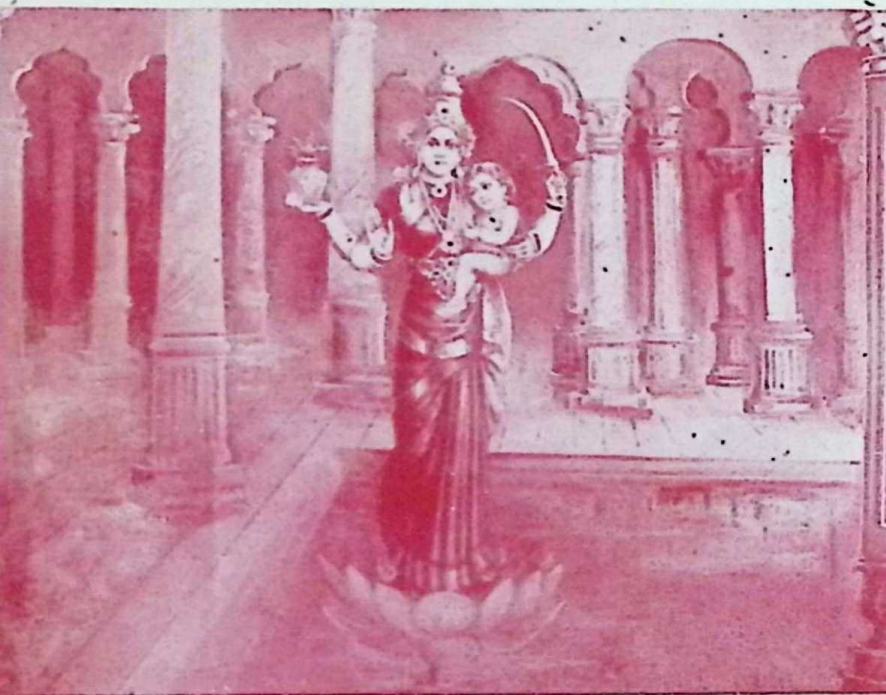
குறிப்பு:- பக்கம் 30-ல் 19 வரிக்குப்பிறகு சேர்க்க.
 " இது அம்பிகையின் சிரஸ், ஆறு அக்ஷரமுடையது மத்யம கூடம் "

1. (ஸகலசித்தியளிக்கும்) ஆதிலக்ஷ்மீ

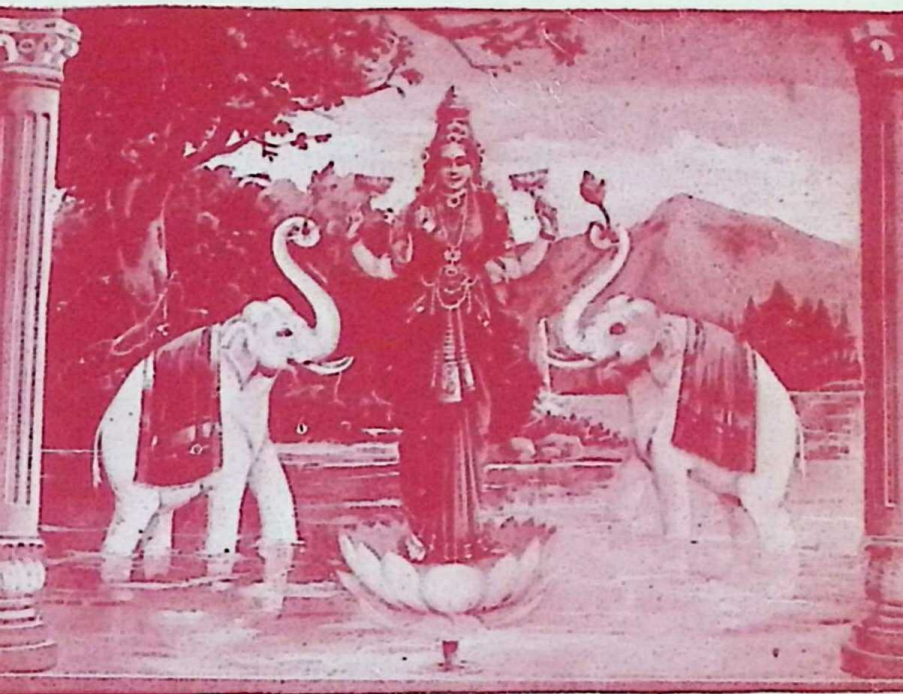
த்விபுஜாம் ச த்விநேத்ராம் ச ஸாபயாம் வரதான்விதாம் |
 புஷ்பமாலா தராம் தேவீம் அம்புஜாஸன ஸம்ஸ்திதாம் ||
 புஷ்பதோரண ஸம்யுக்தாம் ப்ரபாமண்டல மண்டிதாம் |
 ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தாம் ஸர்வாபரண பூஷிதாம் |
 பீதாம்பரதராம் தேவீம் மகுடே சாருபந்தனாம் |
 ஸ்தனோந்நதிஸமாயுக்தாம் பார்ச்வயோர் தீபசக்திகாம் |
 ஸௌந்தர்ய நிலயாம் சக்தி மாத்ரி லக்ஷ்மீ மஹம் பஜே |

2. (பிள்ளைப்பேற்றையளிக்கும்) சந்தானலக்ஷ்மி

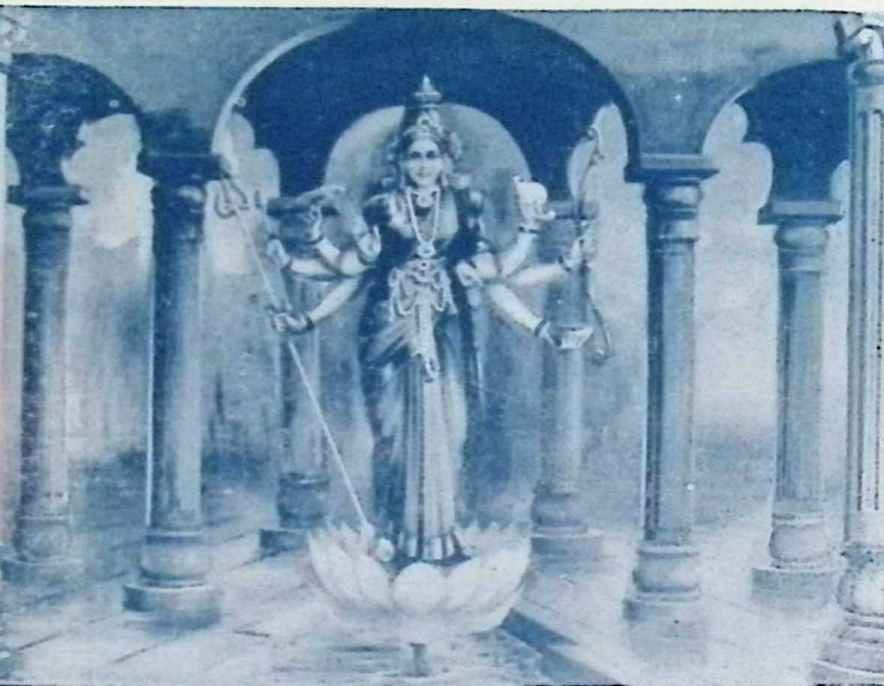
ஐடாமகுட ஸம்யுக்தாம் ஸ்திதாஸன ஸமன்விதாம்
அபயம் கடகம் சைவ பூர்ணகும்பம் புஜத்வயே ।
கஞ்சகம் சன்னவீரம் ச மேளக்திகம் சாபிதாரினிம் ।
தீபசாமரநாரீபிஸ் ஸேவிதாம் பார்ச்வயோர் த்வயோ: ।
பாலே ஸேநானிஸம்காசே கருணா பூரிதானகும் ।
மஹாராக்ஞீம் ச ஸந்தானலக்ஷ்மீ மிஷ்டார்த்த ஸித்தயே ।

3. (அரசளிக்கும்) கஜலக்ஷ்மி

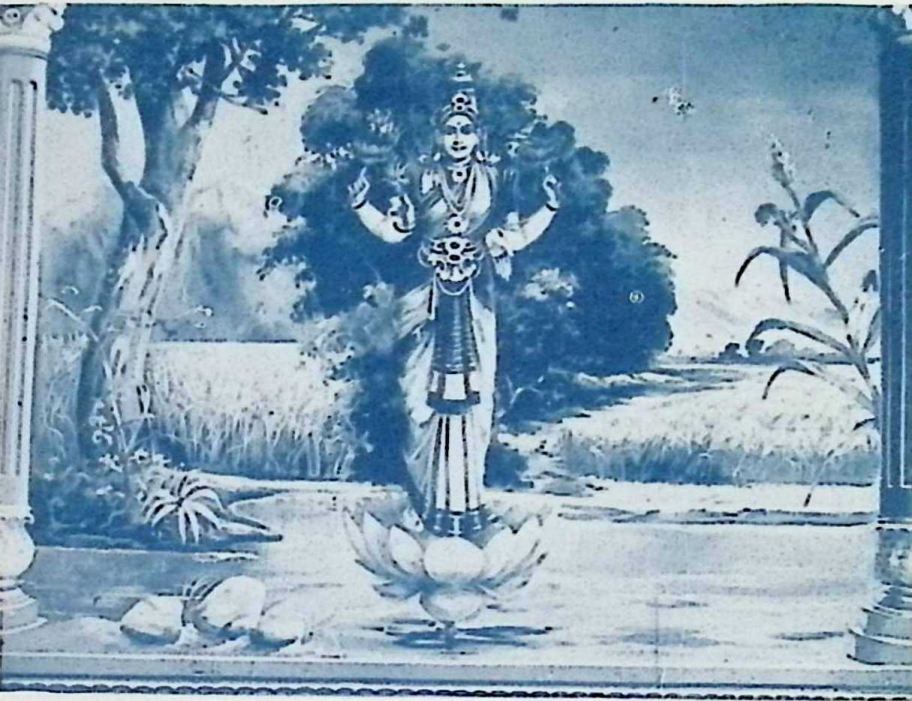
சதுர்புஜாம் த்விநேத்ராம் ச வராபயகராந்விதாம் |
அபுஜ த்வய கராம்போஜாம் அம்புஜாஸன ஸம்ஸ்திதாம் |
ஸஸுவர்ண கடேபாப்யாம் ப்லாவ்யமாநாம் மஹாச்ரியம் |
ஸர்வாபரண சோபாப்யாம் சுப்ரவஸ்த்ரோத்தரீயகாம் |
சாமரக்ரஹ நாரீபிஸ் ஸேவிதாம் பார்ச்வயோர் த்வயோ:
ஆபாத லம்பி வஸநாம் கரண்ட மகுடாம் பஜே |

4. (சேல்வம் ஈல்கும்) தனலசுஷீம்

கிரீடமகுடோபேதாம் ஸ்வர்ண வர்ண ஸமன்விதாம் |
ஸர்வாபரண ஸம்யுக்தாம் ஸுகாஸன ஸமன்விதாம் |
பரிபூர்ணம் ச கும்பம் ச தக்ஷிணேன கரேண து |
சக்ரம் பாணம் ச தாம்பூலம் ததா வாமகரேண து |
சங்கம் பத்மம் ச சாபம் ச கண்டிகாமயி தாரினிம் |
ஸத்கஞ்சுக ஸ்தனிம் த்யாயேத் தனலசுஷீம் மனோஹராம் |

5. (தான்யாபிவீர்த்தி செய்யும்) தான்யலக்ஷ்மீ

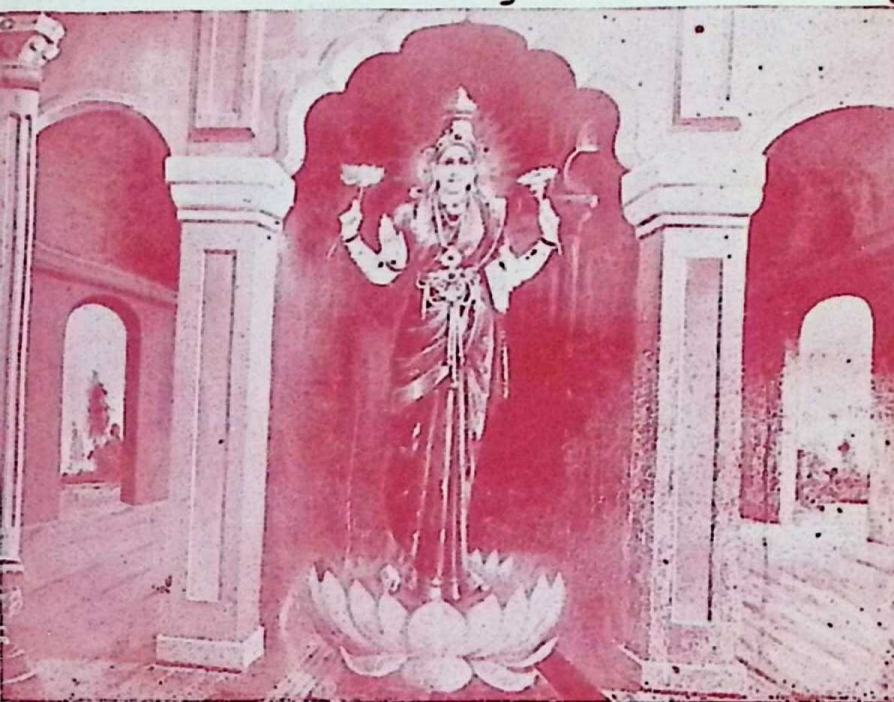
வரதாபய ஸம்யுக்தாம் கிரீட மகுடோஜ்வலாம் |
அம்புஜம் சேக்ஷுசாலிம்வா கதலீபல த்ரோணிகாம் |
பங்கஜம் தக்ஷிவாமேது ததானாம் சுக்லருபிணீம் |
க்ருபாமூர்த்திம் ஜடாதூடாம் ஸுகாஸன ஸமன்விதாம் |
ஸர்வா லங்காரஸம்யுக்தாம் ஸர்வாபரண பூஷிதாம் |
மதமத்தாம் மனோஹாரிருபாம் தான்யச்ரியம் பஜே |

6. (வேற்றியளிக்கும்) விஜயலக்ஷ்மீ

அஷ்ட பாஹுயுதாம் தேவீம் சிம்ஹாஸன வரஸ்திதாம் ।
 ஸுகாஸனாம் ஸுகேசீம் ச கிரீட மகுடோஜ்வலாம் ।
 ச்யாமாங்கீம் கோமலாகாராம் ஸர்வாபரண பூஷிதாம் ।
 கட்கம் பாசம் ததா சக்ரம் அபயம் ஸவ்ய ஹஸ்தகே ।
 கேடகம் சாங்குசம் சங்கம் வரதாம் வாம ஹஸ்தகே ।
 ராஜகுபதராம் சக்திம் ப்ரபுஸௌந்தர்ய சோபிதாம் ।
 ஹம்ஸாகுடாம் ஸ்மரேத் தேவீம் விஜயாம் விஜயாப்தயே ।

7. (ஸௌபாக்யமளிக்கும்) மஹாலக்ஷ்மீ

சதுர்புஜாம் மஹாலக்ஷ்மீம் கஜயுகம் ஸுபூஜிதாம் |
பத்ம பத்ராப நயனாம் வராபய கரோஜ வலாம் |
ஊர்த்வ த்வயகரே சாப்ஜம் தததீம் சுக்லவஸ்த்ரகாம் |
பத்மாஸனே ஸுகாஸீனாம் பஜேஹம் ஸர்வமங்களாம் |

8. (வீரமளிக்கும்) வீரலக்ஷ்மீ

அஷ்ட பாஹு யுதாம் லக்ஷ்மீம் ஸிம்ஹாஸன வரஸ்திதாம் ।
தப்த காஞ்சன ஸங்காசாம் கிரீட மகுடோஜ்வலாம்
ஸ்வர்ண கஞ்சக ஸம்யுக்தாம் சன்னவீரதராம் ததா ।
அபயம் வரதம் சைவ புஜயோஸ் ஸவ்ய வாமயோ: ।
சக்ரம் சூலம் ச பாணம் ச சங்கம் சாபம் கபாலகம் ।
தததீம் வீரலக்ஷ்மீம் ச நவ தாலாத்மிகாம் பஜே ।

७

॥ कुलार्णवोक्तं ॥

दकारादि दुर्गासहस्रनामस्तोत्रम्

देव्युवाच —

मम नामसहस्रं च शिवपूर्वविनिर्मितम् ।
तत्पठ्यतां विधानेन तदा सर्वं भविष्यति ॥
इत्युक्त्वा पार्वती देवी श्रावयामास तच्च तान् ।
तदेव नामसाहस्रं दकारादि वरानने ॥
रोगदारिद्र्यदौर्भाग्यशोकदुःखविनाशकम् ।

सर्वासां पूजितं नाम श्रीदुर्गा देवता मता ॥
 निजवीजं भवेद्वीजं मन्त्र कीलकमुच्यते ।
 सर्वाशापूरणे देवीविनियोगः प्रकीर्तितः ॥
 दुंदुर्गा दुर्गातिहरा दुर्गाचलनिवासिनी ।
 दुर्गमार्गानुसंचारा दुर्गमार्गनिवासिनी ॥
 दुर्गमार्गप्रविष्टा च दुर्गमार्गप्रवेशिनी ।
 दुर्गमार्गकृतावासा दुर्गमार्गजयप्रिया ॥
 दुर्गमार्गगृहीतार्चा दुर्गमार्गस्थितात्मिका ।
 दुर्गमार्गस्तुतिपरा दुर्गमार्गस्मृतिः परा ॥
 दुर्गमार्गसदास्थाली दुर्गमार्गरतिप्रिया ।
 दुर्गमार्गस्थलस्थाना दुर्गमार्गविलासिनी ॥
 दुर्गमार्गत्यक्तवस्त्रा दुर्गमार्गप्रवर्तिनी ।
 दुर्गासुरनिहन्त्री च दुर्गासुरनिषेदिनी ॥
 दुर्गासुरहरा दृती दुर्गासुरविनाशिनी ।
 दुर्गासुरवधोन्मत्ता दुर्गासुरवधोत्सुका ॥
 दुर्गासुरवधोत्साहा दुर्गासुरवधोद्यता ।
 दुर्गासुरवधप्रेप्सुर्दुर्गासुरमखान्तकृत् ॥

दुर्गासुरध्वंसतोषा दुर्गदानवदारिणी ।
 दुर्गविद्रावणकरी दुर्गविद्रावणी सदा ॥
 दुर्गविक्षोभणकरी दुर्गशीर्षनिकृन्तनी ।
 दुर्गविध्वंसनकरी दुर्गदैत्यनिकृन्तनी ॥
 दुर्गदैत्यप्राणहरा दुर्गदैत्यान्तकारिणी ।
 दुर्गदैत्यहरत्राता दुर्गदैत्यासृगुन्मदा ॥
 दुर्गदैत्याशनकरी दुर्गचर्माम्बरावृता ।
 दुर्गयुद्धोत्सवकरी दुर्गयुद्धविशारदा ॥
 दुर्गयुद्धासवरता दुर्गयुद्धविमर्दिनी ।
 दुर्गयुद्धहास्यरता दुर्गयुद्धाट्टहासिनी ॥
 दुर्गयुद्धमहामत्ता दुर्गयुद्धानुसारिणी ।
 दुर्गयुद्धोत्सवोत्साहा दुर्गदेशनिषेविणी ॥
 दुर्गदेशवासरता दुर्गदेशविलासिनी ।
 दुर्गदेशार्चनरता दुर्गदेशजनप्रिया ॥
 दुर्गमस्थानसंस्थाना दुर्गमध्यानुसाधना ।
 दुर्गमा दुर्गमध्याना दुर्गमात्मस्वरूपिणी ॥
 दुर्गमागमसंधाना दुर्गमागमसंस्तुता ।

दुर्गमागमदुर्ज्ञेया दुर्गमश्रुतिसंमता ॥
 दुर्गमश्रुतिमान्या च दुर्गमश्रुतिपूजिता ।
 दुर्गमश्रुतिसुग्रीता दुर्गमश्रुतिहर्षदा ॥
 दुर्गमश्रुतिसंस्थाना दुर्गमश्रुतिमानिता ।
 दुर्गमाचारसन्तुष्टा दुर्गमाचारतोषिता ॥
 दुर्गमाचारनिर्वृत्ता दुर्गमाचारपूजिता ।
 दुर्गमाचारकलिता दुर्गमस्थानदायिनी ॥
 दुर्गमप्रेमनिरता दुर्गमद्रविणप्रदा ।
 दुर्गमाम्बुजमध्यस्था दुर्गमाम्बुजवासिनी ॥
 दुर्गनाडीमार्गगति दुर्गनाडीप्रचारिणी ।
 दुर्गनाडीपद्मरता दुर्गनाड्यम्बुजस्थिता ॥
 दुर्गनाडीगतायाता दुर्गनाडीकृतास्पदा ।
 दुर्गनाडीरतरता दुर्गनाडीशसंस्तुता ॥
 दुर्गनाडीश्वररता दुर्गनाडीशचुम्बिता ।
 दुर्गनाडीशक्रोडस्था दुर्गनाड्युत्थितोत्सुका ॥
 दुर्गनाड्यारोहणा च दुर्गनाडीनिषेविता ।
 दरीस्थाना दरीस्थानवासिनी दनुजान्तकृत् ॥

दरीकृततपस्या च दरीकृतहरार्चना ।
 दरीजापितदिष्टा च दरीकृतरतिक्रिया ॥
 दरीकृतहरार्हा च दरीक्रीडितपुत्रिका ।
 दरीसंदर्शनरता दरीरोपितवृश्चिका ॥
 दरीगुप्तिकौतुकाढ्या दरीभ्रमणतत्परा ।
 दनुजान्तकरी दीना दनुसंतानदारीणी ॥
 दनुजध्वंसिनी दूना दनुजेन्द्रविनाशिनी ।
 दानवध्वंसिनी देवी दानवानां भयंकरी ॥
 दानवी दानवाराध्या दानवेन्द्रवरप्रदा ।
 दानवेन्द्रनिहन्त्री च दानवद्वेषिणी सती ॥
 दानवारिप्रेमरता दानवारिप्रपूजिता ।
 दानवारिकृतार्चा च दानवारिविभूतिदा ॥
 दानवारिमहानन्दा दानवारिरतिप्रिया ।
 दानवारिदानरता दानवारिकृतास्पदा ॥
 दानवारिस्तुतिरता दानवारिस्मृतिप्रिया ।
 दानवार्याहाररता दानवारिप्रबोधिनी ॥
 दानवारिधृतप्रेमा दुःखशोकविमोचिनी ।

दुःखहन्त्री दुःखदात्री दुःखनिर्मूलकारिणी ॥
 दुःखनिर्मूलनकरी दुःखदार्यरिनाशिनी ।
 दुःखहरा दुःखनाशा दुःखग्रामा दुरासदा ॥
 दुःखहीना दुःखधारा द्रविणाचारदायिनी ।
 द्रविणोत्सर्गसन्तुष्टा द्रविणत्यागतोपिका ॥
 द्रविणस्पर्शसन्तुष्टा द्रविणस्पर्शमानदा ।
 द्रविणस्पर्शहर्षाढ्या द्रविणस्पर्शतुष्टिदा ॥
 द्रविणस्पर्शनकरी द्रविणस्पर्शनातुरा ।
 द्रविणस्पर्शनोत्साहा द्रविणस्पर्शसाधिता ॥
 द्रविणस्पर्शनमता द्रविणस्पर्शपुत्रिका ।
 द्रविणस्पर्शरक्षिणी द्रविणस्तोमदायिनी ॥
 द्रविणाकर्षणकरी द्रविणौघविसर्जनी ।
 द्रविणाचलदानाढ्या द्रविणाचलवासिनी ॥
 दीनमाता दीनबन्धुर्दीनविघ्नविनाशिनी ।
 दीनसेव्या दीनसिद्धा दीनसाध्या दिगम्बरी ॥
 दीनगेहकृतानन्दा दीनगेहविलासिनी ।
 दीनभावप्रेमरता दीनभावयिनोदिनी ॥
 दीनमानवचेतःस्था दीनमानवहर्षदा ।
 दीनदैन्यनिघातेच्छुर्दीनद्रविणदायिनी ॥

दीनसाधनसंतुष्टा दीनदर्शनदायिनी ।
 दीनपुत्रादिदात्री च दीनसंपद्धिदायिनी ॥
 दत्तात्रेयध्यानरता दत्तात्रेयप्रपूजिता ।
 दत्तात्रेयर्षिसंसिद्धा दत्तात्रेयविभाविता ॥
 दत्तात्रेयकृतार्हा च दत्तात्रेयप्रसाधिता ।
 दत्तात्रेयहर्षदात्री दत्तात्रेयसुखप्रदा ॥
 दत्तात्रेयस्तुता चैव दत्तात्रेयनुता सदा ।
 दत्तात्रेयप्रेमरता दत्तात्रेयानुमानिता ॥
 दत्तात्रेयसमुद्गीता दत्तात्रेयकुटुम्बिनी ।
 दत्तात्रेयप्राणतुल्या दत्तात्रेयशरीरिणी ॥
 दत्तात्रेयकृतानन्दा दत्तात्रेयांशसंभवा ।
 दत्तात्रेयविभूतिस्था दत्तात्रेयानुसारिणी ॥
 दत्तात्रेयगीतिरता दत्तात्रेयधनप्रदा ।
 दत्तात्रेयदुःखहरा दत्तात्रेयवरप्रदा ॥
 दत्तात्रेयज्ञानदात्री दत्तात्रेयभयापहा ।
 देवकन्या देवमान्या देवदुःखविनाशिनी ॥
 देवसिद्धा देवपूज्या देवेज्या देववन्दिता ।
 देवचिन्त्या देवधन्या देवविघ्नविनाशिनी ॥
 देवरम्या देवरता देवकौतुकतत्परा ।

देवक्रीडा देवत्रीडा देववैरिचिनाशिनी ॥
 देवकामा देवरामा देवद्विष्टचिनाशिनी ।
 देवदेवप्रिया देवी देवदानववन्दिता ॥
 देवदेवरतानन्दा देवदेववरोत्सुका ।
 देवदेवप्रेमरता देवदेवप्रियंवदा ॥
 देवदेवप्राणतुल्या देवदेवनितम्बिनी ।
 देवदेवाहृतमना देवदेवसुखावहा ॥
 देवदेवक्रोडरता देवदेवसुखप्रदा ।
 देवदेवमहानन्दा देवदेवप्रचुम्बिता ॥
 देवदेवोपभुक्ता च देवदेवानुसेविता ।
 देवदेवगतप्राणा देवदेवगतात्मिका ॥
 देवदेवहर्षदात्री देवदेवसुखप्रदा ।
 देवदेवमहीनन्दा देवदेवविलासिनी ॥
 देवदेवधर्मपत्नी देवदेवमनोगता ।
 देवदेववधूश्चैव देवदेवार्चनप्रिया ॥
 देवदेवाङ्गनिलया देवदेवाङ्गशाशिनी ।
 देवदेवाङ्गसुखिनी देवदेवाङ्गवासिनी ॥
 देवदेवाङ्गभूषा च देवदेवाङ्गभूषणा ।
 देवदेवप्रियकरी देवदेवाप्रियान्तकृत् ॥

देवदेवप्रियप्राणा देवदेवप्रियात्मिका ।
 देवदेवार्चकप्राणा देवदेवार्चकप्रिया ॥
 देवदेवार्चकोत्साहा देवदेवार्चकेप्रिया ।
 देवदेवार्चकाविघ्ना देवदेवप्रसूरपि ॥
 देवदेवस्य जननी देवदेवविधायिनी ।
 देवदेवस्य रमणी देवदेवहृदाश्रया ॥
 देवदेवेष्टदेवी च देवतापसपातिनी ।
 देवताभावसंतुष्टा देवताभावतोषिता ॥
 देवताभाववरदा देवताभावसिद्धिदा ।
 देवताभावसंसिद्धा देवताभावसंभवा ॥
 देवताभावसुखिनी देवताभाववन्दिता ।
 देवताभावसुप्रीता देवताभावहर्षदा ॥
 देवताविघ्नहन्त्री च देवताद्विष्टनाशिनी ।
 देवतापूजितपदा देवताप्रेमतोषिता ॥
 देवतागारनिलया देवतासौख्यदायिनी ।
 देवतानिजभावा च देवतरहृतमानसा ॥
 देवताकृतपादार्चा देवताहृतभक्तिका ।
 देवतागर्वमध्यस्था देवता देवतातनुः ॥
 दुँ दुर्गायै नमो नास्ती दुँफण्मन्त्रस्वरूपिणी ।

दूं नमो मन्त्ररूपा च दूं नमो मूर्तिकात्मिका ॥
 दूरदर्शिप्रिया दुष्टा दुष्टभूतनिषेविता ।
 दूरदर्शिप्रेमरता दूरदर्शिप्रियंवदा ॥
 दूरदर्शिसिद्धिदात्री दूरदर्शिप्रतोपिता ।
 दूरदर्शिकण्ठसंस्था दूरदर्शिप्रहर्षिता ॥
 दूरदर्शिंगृहीतार्चा दूरदर्शिप्रतपिता ।
 दूरदर्शिप्राणतुल्या दूरदर्शिसुखप्रदा ॥
 दूरदर्शिभ्रान्तिहरा दूरदर्शिहृदास्पदा ।
 दूरदर्श्यरिचिह्नावा दीर्घदर्शिप्रमोदिनी ॥
 दीर्घदर्शिप्राणतुल्या दीर्घदर्शिवरप्रदा ।
 दीर्घदर्शिहर्षदात्री दीर्घदर्शिप्रहर्षिता ॥
 दीर्घदर्शिमहानन्दा दीर्घदर्शिंगृहालया ।
 दीर्घदर्शिंगृहीतार्चा दीर्घदर्शिहृताहर्षणा ॥
 दया दानवती दात्री दयालुर्दानवत्सला ।
 दयाद्रा च दयाशीला दयाढ्या च दयात्मिका ॥
 दया दानवती दात्री दयालुर्दानवत्सला ।
 दयाद्रा च दयाशीला दयाढ्या च दयात्मिका ॥
 दयाम्बुधिर्दयासारा दयासागरपारगा ।
 दयासिन्धुर्दयाभारा दयावत्करुणाकरी ॥

दयावद्वत्सला देवी दया दानरता सदा ।
 दयावद्भक्तिसुखिनी दयावत्परितोषिता ॥
 दयावत्स्नेहनिरता दयावत्प्रतिपादिका ।
 दयावत्प्राणकर्त्री च दयावन्मुक्तिदायिनी ॥
 दयावद्भावसंतुष्टा दयावत्परितोषिता ।
 दयावत्तारणपरा दयावत्सिद्धिदायिनी ॥
 दयावत्पुत्रवद्भावा दयावत्पुत्ररूपिणी ।
 दयावद्देहनिलया दयावन्धुर्दयाश्रया ॥
 दयालुवात्सल्यकरी दयालुसिद्धिदायिनी ।
 दयालुशरणासक्ता दयालुदेहमन्दिरा ॥
 दयालुभक्तिभावस्था दयालुप्राणरूपिणी ।
 दयालुसुखदा दम्भा दयालुप्रेमवर्षिणी ॥
 दयालुवशगा दीर्घा दीर्घाङ्गी दीर्घलोचना ।
 दीर्घनेत्रा दीर्घचक्षुर्दीर्घबाहुलतात्मिका ॥
 दीर्घकेशी दीर्घमुखी दीर्घघोणा च दारुणा ।
 दारुणासुरहन्त्री च दारुणासुरदारिणी ॥
 दारुणाहवकर्त्री च दारुणाहवहर्षिता ।
 दारुणाहवहोमाढ्या दारुणाचलनाशिनी ॥
 दारुणाचारनिरता दारुणोत्सवहर्षिता ।

दास्तुद्यतरूपा च दारुणारिनिवारिणी ॥
 दारुणेक्षणसंयुक्ता दोश्चतुष्कविराजिता ।
 दशदोष्का दशभुजा दशबाहुविराजिता ॥
 दशास्त्रधारिणी देवी दशदिक्ख्यातविक्रमा ।
 दशरथार्चितपदा सदा दाशरथिप्रिया ॥
 दाशरथिप्रेमतुष्टा दाशरथिरतिप्रिया ।
 दाशरथिप्रियकरी दाशरथिप्रियंवदा ॥
 दाशरथीष्टसंदात्री दाशरथीष्टदेवता ।
 दाशरथिद्वेपिनाशा दाशरथ्यानुकूल्यदा ॥
 दाशरथिप्रियतमा दाशरथिप्रपूजिता ।
 दशाननारिसंपूज्या दशाननारिदेवता ॥
 दशाननारिप्रमदा दशाननारिजन्मभूः ।
 दशाननारिरतिदा दशाननारिसेविता ॥
 दशाननारिसुखदा दशाननारिवैरिहृत् ।
 दशाननारीष्टदेवी दशग्रीवारिवन्दिता ॥
 दशग्रीवारिजननी दशग्रीवारिभाविनी ।
 दशग्रीवारिसहिता दशग्रीवसभाजिता ॥
 दशग्रीवारिरमणी दशग्रीववधूरपि ।
 दशग्रीवनाशकर्त्री दशग्रीववरप्रदा ॥

दशग्रीवपुरस्था च दशग्रीववधोत्सुका ।
 दशग्रीवप्रीतिदात्री दशग्रीवविनाशिनी ॥
 दशग्रीवाहवकरी दशग्रीवानपायिनी ।
 दशग्रीवप्रियावन्द्या दशग्रीवहृता तथा ॥
 दशग्रीवाहितकरी दशग्रीवेश्वरप्रिया ।
 दशग्रीवेश्वरप्राणा दशग्रीववरप्रदा ॥
 दशग्रीवेश्वररता दशवर्णीयकन्यका ।
 दशवर्णीयवाला च दशवर्णीयवासिनी ॥
 दशपापहरा दम्या दशहस्तविभूषिता ।
 दशशस्त्रलसदोष्का दशदिक्पालवन्दिता ॥
 दशावताररूपा च दशावताररूपिणी ।
 दशविद्याभिन्नदेवी दशप्राणस्वरूपिणी ॥
 दशविद्यास्वरूपा च दशविद्यामयी तथा ।
 दृक्स्वरूपा दृक्प्रदात्री दृग्रूपा दृक्प्रकाशिनी ॥
 दिगन्तरा दिगन्तस्था दिगम्बरविलासिनी ।
 दिगम्बरसमाजस्था दिगम्बरप्रपूजिता ॥
 दिगम्बरसहचरी दिगम्बरकृतास्पदा ।
 दिगम्बरहृतचित्ता दिगम्बरकथाप्रिया ॥
 दिगम्बरगुणरता दिगम्बरस्वरूपिणी ।

दिगम्बरशिरोधार्या दिगम्बरहृताश्रया ॥
 दिगम्बरप्रेमरता दिगम्बररतातुरा ।
 दिगम्बरीस्वरूपा च दिगम्बरीगणार्चिता ॥
 दिगम्बरीगणप्राणा दिगम्बरीगणप्रिया ।
 दिगम्बरीगणाराध्या दिगम्बरगणेश्वरी ॥
 दिगम्बरगणस्पर्शमदिरापानविह्वला ।
 दिगम्बरीकोटिवृता दिगम्बरीगणावृता ॥
 दुरन्ता दुष्कृतिहरा दुर्ध्येया दुरतिक्रमा ।
 दुरन्तदानवद्वेष्टी दुरन्तदनुजान्तकृत् ॥
 दुरन्तपापहन्त्री च दस्रनिस्तारकारिणी ।
 दस्रमानससंस्थाना दस्रज्ञानविवर्धिनी ॥
 दस्रसंभोगजननी दस्रसंभोगदायिनी ।
 दस्रसंभोगभवना दस्रविद्याविधायिनी ॥
 दस्रोद्वेगहरा दस्रजननी दस्रसुन्दरी ।
 दस्रभक्तिविधिज्ञाना दस्रद्विष्टविनाशिनी ॥
 दस्रापकारदमनी दस्रसिद्धिविधायिनी ।
 दस्रताराराधिता च दस्रमातृप्रपूजिता ॥
 दस्रदैन्यहरा चैव दस्रतातनिपेविता ।
 दस्रपितृशतज्योतिर्दस्रकौशलदायिनी ॥

दशशीर्षारिहता दशशीर्षारिकामिनी ।
 दशशीर्षपुरी देवी दशशीर्षसभाजिता ॥
 दशशीर्षारिसुप्रीता दशशीर्षवधूप्रिया ।
 दशशीर्षशिरश्छेत्री दशशीर्षनितम्बिनी ॥
 दशशीर्षहरप्राणा दशशीर्षहरात्मिका ।
 दशशीर्षहराराध्या दशशीर्षारिवन्दिता ॥
 दशशीर्षारिसुखदा दशशीर्षकपालिनी ।
 दशशीर्षज्ञानदात्री दशशीर्षारिदेहिनी ॥
 दशशीर्षवधोपात्तश्रीरामचन्द्ररूपता ।
 दशशीर्षराष्ट्रदेवी दशशीर्षारिसारिणी ॥
 दशशीर्षभ्रातृतुष्टा दशशीर्षवधूप्रिया ।
 दशशीर्षवधूप्राणा दशशीर्षवधूरता ॥
 दैत्यगुरुरतासाध्वी दैत्यगुरुप्रपूजिता ।
 दैत्यगुरुरूपदेष्ट्री च दैत्यगुरुनिपेविता ॥
 दैत्यगुरुगतप्राणा दैत्यगुरुतापनाशिनी ।
 दुरन्तदुःखशमनी दुरन्तदमनी दमी ॥
 दुरन्तशोकशमनी दुरन्तरोगनाशिनी ।
 दुरन्तवैरिदमनी दुरन्तदैत्यनाशिनी ॥
 दुरन्तकलुषघ्नी च दुष्कृतिस्तोमनाशिनी ।

दुराशया दुराधारा दुर्जया दुष्टकामिनी ॥
 दर्शनीया च दुर्दृश्या दृश्या च दृष्टिगोचरा ।
 दृतीयागप्रिया दृती दृतीयागकरप्रिया ॥
 दृतीयागकरानन्दा दृतीयागसुखप्रदा ।
 दृतीयागकरायाता दृतीयागप्रमोदिनी ॥
 दुर्वासः पूजिता चैव दुर्वासोमुनिभाविता ।
 दुर्वासोऽर्चितपादा च दुर्वासोमौनभाविता ॥
 दुर्वासोमुनिवन्द्या च दुर्वासोमुनिदेवता ।
 दुर्वासोमुनिमाता च दुर्वासोमुनिसिद्धिदा ॥
 दुर्वासोमुनिभावस्था दुर्वासोमुनिसेविता ।
 दुर्वासोमुनिचित्तस्था दुर्वासोमुनिमण्डिता ॥
 दुर्वासोमुनिसंचारा दुर्वासोहृदयंगमा ।
 दुर्वासोहृदयाराध्या दुर्वासोहृत्सरोजगा ॥
 दुर्वासस्तापसाराध्या दुर्वासस्तापसाश्रया ।
 दुर्वासस्तापसरता दुर्वासस्तापसेश्वरी ॥
 दुर्वासोमुनिकन्या च दुर्वासोद्भुतसिद्धिदा ।
 दररात्री दरहरा दंरयुक्ता दरापहा ॥

दरघ्नी दरहन्त्री च दरयुक्ता दराश्रया ।
 दरस्मेरा दरापाङ्गी दया दात्री दयाश्रया ॥
 दसपूज्या दसमाता दसदेवी दरोन्मदा ।
 दससिद्धा दससंस्था दसतापविमोचिनी ॥
 दसक्षोभहरा नित्या दसलोकगतात्मिका ।
 दैत्यगुर्वङ्गनावन्धा दैत्यगुर्वङ्गनाग्रिया ॥
 दैत्यगुर्वङ्गनासिद्धा दैत्यगुर्वङ्गनोत्सुका ।
 दैत्यगुरुप्रियवत्मा देवगुरुनिषेविता ॥
 देवगुरुप्रसरूपा देवगुरुकृतार्हणा ।
 देवगुरुप्रेमयुता देवगुर्वनुमानिता ॥
 देवगुरुप्रभावज्ञा देवगुरुसुखप्रदा ।
 देवगुरुज्ञानदात्री देवगुरुप्रमोदिनी ॥
 दैत्यस्त्रीगणसंपूज्या दैत्यस्त्रीगणपूजिता ।
 दैत्यस्त्रीगणरूपा च दैत्यस्त्रीचित्तहारिणी ॥
 देवस्त्रीगणपूज्या च देवस्त्रीगणवन्दिता ।
 देवस्त्रीगणचित्तस्था देवस्त्रीगणभूषिता ॥
 देवस्त्रीगणसंसिद्धा देवस्त्रीगणतोषिता ।

देवस्त्रीगणहस्तस्थ चारुचामरवीजिता ॥
 देवस्त्रीगणहस्तस्थ चारुगन्धविलेपिता ।
 देवाङ्गनाधृतादर्श दृष्ट्यर्थमुखचन्द्रमाः ॥
 देवाङ्गनोत्सृष्टनाग वल्लीदलकृतोत्सुका ।
 देवस्त्रीगणहस्तस्थ दीपमालाविलोकना ॥
 देवस्त्रीगणहस्तस्थ धूपप्राणविनोदिनी ।
 देवनारीकरगत वासकासवपायिनी ॥
 देवनारीकङ्कतिका कृतकेशनिभार्जना ।
 देवनारीसेव्यगात्रा देवनारीकृतोत्सुका ॥
 देवनारीविरचित पुष्पमालाविराजिता ।
 देवनारीविचित्राङ्गी देवस्त्रीदत्तभोजना ॥
 देवस्त्रीगणगीता च देवस्त्रीगीतसोत्सुका ।
 देवस्त्रीनृत्यमुखिनी देवस्त्रीनृत्यदर्शिनी ॥
 देवस्त्रीयोजितलसद्रत्नपादृपदाम्बुजा ।
 देवस्त्रीगणविस्तीर्णचारुतल्पनिषेदुषी ॥
 देवनारीचारुकराकलिताङ्घ्र्यादिदेहिका ।
 देवनारीकरव्यग्रतालवृन्तमरुत्सुखा ॥
 देवनारीवेणुवीणा नादसोत्कण्ठमानसा ।

देवकोटिस्तुतिनुता देवकोटिकृतार्हणा ॥
 देवकोटिगीतगुणा देवकोटिकृतस्तुतिः ।
 दन्तदष्टयोद्वेगफला देवकोलाहलाकुला ॥
 द्वेषरागपरित्यक्ता द्वेषरागविवर्जिता ।
 दामपूज्या दामभूषा दामोदरविलासिनी ॥
 दामोदरप्रेमरता दामोदरभगिन्यपि ।
 दामोदरप्रसूदा दामोदरपत्नीपतिव्रता ॥
 दामोदराभिन्नदेहा दामोदररतिप्रिया ।
 दामोदराभिन्नतनुर्दामोदरकृतास्पदा ॥
 दामोदरकृतप्राणा दामोदरगतात्मिका ।
 दामोदरकौतुकाढ्या दामोदरकलाकला ॥
 दामोदरालिंगितांगी दामोदरकुतूहला ।
 दामोदरकृताह्लादा दामोदरसुचुम्बिता ॥
 दामोदरसुताकृष्टा दामोदरसुखप्रदा ।
 दामोदरसहाय्या च दामोदरसहायिनी ॥
 दामोदरगुणज्ञा च दामोदरवरप्रदा ।
 दामोदरानुकूला च दामोदरनितम्बिनी ॥
 दामोदरजलक्रीडाकुशला दर्शनप्रिया ।

दामोदरजलक्रीडा त्यक्तस्वजनसौहृदा ॥
 दामोदरलसद्रासकेलिकौतुकिनी तथा ।
 दामोदरभ्रातृका च दामोदरपरायणा ॥
 दामोदरधरा दामोदरवैरिदिनाशिनी ।
 दामोदरोपजाया च दामोदरनिमन्त्रिता ॥
 दामोदरपराभूता दामोदरपराजिता ।
 दामोदरसमाक्रान्ता दामोदरहताशुभा ॥
 दामोदरोत्सवरता दामोदरोत्सवावहा ।
 दामोदरस्तन्यदात्री दामोदरगवेषिता ॥
 दमयन्तीसिद्धिदात्री दमयन्तीप्रसाधिता ।
 दमयन्तीष्टदेवी च दमयन्तीस्वरूपिणी ॥
 दमयन्तीकृतार्चा च दमनर्षिबिभाविता ।
 दमनर्षिग्राणतुल्या दमनर्षिस्वरूपिणी ॥
 दमनर्षिस्वरूपा च दम्भपूरितविग्रहा ।
 दम्भहन्त्री दम्भधात्री दम्भलोकविमोहिनी ॥
 दम्भशीला दम्भहरा दम्भवत्परिमर्दिनी ।
 दम्भरूपा दम्भकरी दम्भसन्तानदारिणी ॥
 दत्तमोक्षा दत्तधना दत्तारोग्या च दाम्भिका ।

दत्तपुत्रा दत्तदारा दत्तहारा च दारिका ॥
 दत्तभोगा दत्तशोका दत्तहस्त्यादिवाहना ।
 दत्तमतिर्दत्तभार्या दत्तशास्त्रावबोधिका ॥
 दत्तपाना दत्तदाना दत्तदारिद्र्यनाशिनी ।
 दत्तसौधावनीवासा दत्तस्वर्गा च दासदा ॥
 दास्यतुष्टा दास्यहरा दासदासीशतप्रदा ।
 दाररूपा दारवासा दारवासिहृदास्पदा ॥
 दारवासिजनाराध्या दारवासिजनप्रिया ।
 दारवासिविनिर्मिता दारवासिसमर्चिता ॥
 दारवास्याहृतप्राणा दारवास्यरिनाशिनी ।
 दारवासिविघ्नहरा दारवासिविमुक्तिदा ॥
 दाराग्निरूपिणी दारा दारकार्यरिनाशिनी ।
 दम्पती दम्पतीष्टा च दम्पतीप्राणरूपिका ॥
 दम्पतीस्नेहनिरता दाम्पत्यसाधनप्रिया ।
 दाम्पत्यसुखसेना च दाम्पत्यसुखदायिनी ॥
 दम्पत्याचारनिरता दम्पत्यामोदमोदिता ।
 दम्पत्यामोदसुखिनी दाम्पत्याह्लादकारिणी ॥
 दम्पतीष्टपादपद्मा दाम्पत्यप्रेमरूपिणी ।

दाम्पत्यभोगभवना दाडिमीफलभोजिनी ॥
 दाडिमीफलसंतुष्टा दाडिमीफलमानसा ।
 दाडिमीवृक्षसंस्थाना दाडिमीवृक्षवासिनी ॥
 दाडिमीवृक्षरूपा च दाडिमीवनवासिनी ।
 दाडिमीफलसाम्योरु पयोधरसमन्विता ॥
 दक्षिणा दक्षिणारूपा दक्षिणारूपधारिणी ।
 दक्षकन्या दक्षपुत्री दक्षमाता च दक्षसूः ॥
 दक्षगोत्रा दक्षसुता दक्षयज्ञविनाशिनी ।
 दक्षयज्ञनाशकर्त्री दक्षयज्ञान्तकारिणी ॥
 दक्षप्रसूतिर्दक्षेज्या दक्षवंशैकपावनी ।
 दक्षात्मजा दक्षजनुर्दक्षजा दक्षजातिका ॥
 दक्षजन्मा दक्षजनुर्दक्षदेहसमुद्भवा ।
 दक्षजनिर्दक्षयागध्वंसिनी दक्षकन्यका ॥
 दक्षिणाचारनिरता दक्षिणाचारतुष्टिदा ।
 दक्षिणाचारसंसिद्धा दक्षिणाचारभाविता ॥
 दक्षिणाचारसुखिनी दक्षिणाचारसाधिता ।
 दक्षिणाचारमोक्षाप्तिर्दक्षिणाचारवन्दिता ॥
 दक्षिणाचारशरणा दक्षिणाचारहर्षिता ।

द्वारपालप्रिया द्वारवासिनी द्वारसंस्थिता ॥
 द्वाररूपा द्वारसंस्था द्वारदेशनिवासिनी ।
 द्वारकर्त्री द्वारधात्री दोषमात्रविवर्जिता ॥
 दोषाकरा दोषहरा दोषराशिविनाशिनी ।
 दोषाकरविभूषाढ्या दोषाकरकपालिनी ॥
 दोषाकरसहस्राभा दोषाकरसमानना ।
 दोषाकरमुखी दिव्या दोषाकरकराग्रजा ॥
 दोषाकरसमज्योतिर्दोषाकरसुशीतला ।
 दोषाकरश्रेणिदोष सदृशापाङ्गवीक्षणा ॥
 दोषाकरेष्टदेवी च दोषाकरनिषेविता ।
 दोषाकरप्राणरूपा दोषाकरमरीचिका ॥
 दोषाकरोल्लसद्भाला दोषाकरसुहर्षिणी ।
 दोषाकरशिरोभूषा दोषाकरवधूप्रिया ॥
 दोषाकरवधूप्राणा दोषाकरवधूमता ।
 दोषाकरवधूप्रीता दोषाकरवधूरपि ॥
 दोषापूज्या तथा दोषापूजिता दोषहारिणी ।
 दोषाजापमहानन्दा दोषाजापपरायणा ॥
 दोषापुरश्चाररता दोषापूजकपुत्रिणी ।

दोषापूजकवात्सल्य कारिणी जगदम्बिका ॥

दोषापूजकवैरिणी दोषापूजकविघ्नहृत् ।

दोषापूजकसंतुष्टा दोषापूजकशुक्तिदा ॥

दमप्रसन्नसंपूज्या दमपुष्पप्रिया सदा ।

दुर्योधनप्रपूज्या च दुःशासनसमर्चिता ॥

दण्डपाणिप्रिया दण्डपाणिमाता दयानिधिः ।

दण्डपाणिसमाराध्या दण्डपाणिप्रपूजिता ॥

दण्डपाणिगृहासक्ता दण्डपाणिप्रियंवदा ।

दण्डपाणिप्रियतमा दण्डपाणिमनोहरा ॥

दण्डपाणिहृतप्राणा दण्डपाणिसुसिद्धिदा ।

दण्डपाणिपरामृष्टा दण्डपाणिप्रहर्षिता ॥

दण्डपाणिविघ्नहरा दण्डपाणिशिरोधृता ।

दण्डपाणिप्राप्तचर्चा दण्डपाण्युन्मुखी सदा ॥

दण्डपाणिप्राप्तपदा दण्डपाणिवरोन्मुखी ।

दण्डहस्ता दण्डपाणिर्दण्डबाहुर्दरान्तकृत् ॥

दण्डदोष्का दण्डकरा दण्डचित्तकृतास्पदा ।

दण्डविद्या दण्डिमाता दण्डिखण्डकनाशिनी ॥

दण्डप्रिया दण्डिपूज्या दण्डिसन्तोषदायिनी ।

दस्युपूज्या दस्युरता दस्युद्रविणदायिनी ॥
 दस्युवर्गकृतार्हा च दस्युवर्गविनाशिनी ।
 दस्युनिर्णाशिनी दस्युकुलनिर्णाशिनी तथा ॥
 दस्युप्रियकरी दस्युनृत्यदर्शनतत्परा ।
 दुष्टदण्डकरी दुष्टवर्गविद्राविणी तथा ॥
 दुष्टवर्गनिग्रहार्हा दूषकप्राणनाशिनी ।
 दूषकोत्तापजननी दूषकारिष्टकारिणी ॥
 दूषकद्वेषणकरी दाहिका दहनात्मिका ।
 दारुकारिनिहन्त्री च दारुकेश्वरपूजिता ॥
 दारुकेश्वरमाता च दारुकेश्वरवन्दिता ।
 दर्भहस्ता दर्भयुता दर्भकर्मविवर्जिता ॥
 दर्भमयी दर्भतनुदर्भसर्वस्वरूपिणी ।
 दर्भकर्माचाररता दर्भहस्तकृतार्हणा ॥
 दर्भानुकूला दर्भर्या दर्वीपात्रानुदामिनी ।
 दमघोषप्रपूज्या च दमघोषवरप्रदा ॥
 दमघोषसमाराध्या दावाग्निरूपिणी तथा ।
 दावाग्निरूपा दावाग्निनिर्णाशितमहाबला ॥
 दन्तदंष्ट्रासुरकला दन्तचर्चितहस्तिका ।

दन्तदंष्ट्रस्यन्दना च दन्तनिर्णाशितासुरा ॥
 दधिपूज्या दधिप्रीता दधीचिवरदायिनी ।
 दधीचीष्टदेवता च दधीचिमोक्षदायिनी ॥
 दधीचिदैन्यहन्त्री च दधीचिदरदारिणी ।
 दधीचिभक्तिसुखिनी दधीचिमुनिसेविता ॥
 दधीचिज्ञानदात्री च दधीचिगुणदायिनी ।
 दधीचिकुलसंभूषा दधीचिभुक्तिमुक्तिदा ॥
 दधीचिकुलदेवी च दधीचिकुलदेवता ।
 दधीचिकुलगम्या च दधीचिकुलपूजिता ॥
 दधीचिसुखदात्री च दधीचिदैन्यहारिणी ।
 दधीचिदुःखहन्त्री च दधीचिकुलसुन्दरी ॥
 दधीचिकुलसंभूता दधीचिकुलपालिनी ।
 दधीचिदानगम्या च दधीचिदानमानिनी ॥
 दधीचिदानसंतुष्टा दधीचिदानदेवता ।
 दधीचिजपसंग्रीता दधीचिजपमानसा ॥
 दधीचिजपपूजाढ्या दधीचिजपमालिका ।
 दधीचिजपसंतुष्टा दधीचिजपतोषिणी ॥
 दधीचितापसाराध्या दधीचिशुभदायिनी ।

दूर्वा दूर्वादलश्यामा दूर्वादलममद्युतिः ॥
 नाम्नां सहस्रं दुर्गाया दादीनामिति कीर्तितम् ।
 यः पठेत्साधकाधीशः सर्वसिद्धीर्लभेत सः ॥
 प्रातर्मध्याह्नकाले च संध्यायां नियतः शुचिः ।
 तथाऽर्धरात्रसमये स महेश इवापरः ॥
 शक्तियुक्तो महारात्रौ महावीरः प्रपूजयेत् ।
 महादेवीं मकाराद्यैः पञ्चभिर्द्रव्यसत्तमैः ॥
 यः संपठेत्स्तुतिमिमां स च सिद्धिस्वरूपधृक् ।
 देवालये श्मशाने च गङ्गातीरे निजे गृहे ॥
 वाराङ्गनागृहे चैव श्रीगुरोः सन्निधावपि ।
 पर्वते प्रान्तरे घोरे स्तोत्रमेतत्सदा पठेत् ॥
 दुर्गानामसहस्रं हि दुर्गां पश्यति चक्षुषा ।
 शतावर्तनमेतस्य पुरश्चरणमुच्यते ॥
 स्तुतिसारो निगदितः किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ।

इति कुलार्णवतन्त्रोक्तं श्रीदुर्गाया दकारादि सहस्रनामस्तोत्रं

संपूर्णम्

[भगवतीस्तुतिः]

प्रातः स्मरामि शरदिन्दुकरोज्ज्वलाभां
सद्रत्नवन्मकरकुण्डलहारभूषाम् ।
दिव्यायुधोजितसुनीलसहस्रहस्तां
रक्तोत्पलाभचरणां भवतीं परेशाम् ॥
प्रातर्नमामि महिपासुरचण्डमुण्ड-
शुम्भासुरप्रमुखदैत्यविनाशदक्षाम् ।
ब्रह्मेन्द्ररुद्रमुनिमोहनशीललीलां
चण्डीं समस्तसुरमूर्त्तिमनेकरूपाम् ॥
प्रातर्भजामि भजतामभिलाषदात्रीं
धात्रीं समस्तजगतां दुरितापहन्त्रीम् ।
संसारबन्धनविमोचनहेतुभूतां
मायां परां समधिगम्य परस्य विष्णोः ॥

௨

॥ दुर्गा सहस्रनामस्तोत्र नामावलि: ॥

ॐ दुं दुर्गायै नमः

दुर्गतिहरायै

दुर्गाचलनिवासिन्यै

दुर्गमार्गानुसंचारायै

दुर्गमार्गनिवासिन्यै

दुर्गमार्गप्रविष्टायै

दुर्गमार्गप्रवेशिन्यै

दुर्गमार्गकृतावासायै

दुर्गमार्गजयप्रियायै

दुर्गमार्गगृहीतार्चायै

दुर्गमार्गस्थितात्मिकायै

दुर्गमार्गस्तुतिपरायै

ॐ दुर्गमार्गस्मृतिपरायै नमः

दुर्गमार्गसदास्थान्यै

दुर्गमार्गरतिप्रियायै

दुर्गमार्गस्थलस्थानायै

दुर्गमार्गविलासिन्यै

दुर्गमार्गत्यक्तवस्त्रायै

दुर्गमार्गप्रवर्तिन्यै

दुर्गासुरनिहन्त्र्यै

दुर्गासुरनिषृद्दिन्यै

दुर्गासुरहरायै

दूत्यै

दुर्गासुरविनाशिन्यै

२४

N. B:- நாமங்களுடைய ஆதியில் ஓங்காரத்தையும், முடிவில் நம: என்றும் சேர்த்துப்படிக்க வேண்டும்.

दुर्गासुरस्रधोन्मत्तायै
 दुर्गासुरवधोत्सुकायै
 दुर्गासुरवधोत्साहायै
 दुर्गासुरवधोद्यतायै
 दुर्गासुरवधप्रेम्भुवे
 दुर्गासुरमखान्तकृते
 दुर्गासुरध्वंसतोपायै
 दुर्गदानवदारिण्यै
 दुर्गविद्रावणकयै
 दुर्गविद्रावण्यै
 दुर्गविक्षोभणकयै
 दुर्गशीर्षनिकृन्तन्यै
 दुर्गविध्वंसनकयै
 दुर्गदैत्यनिकृन्तन्यै
 दुर्गदैत्यप्राणहरायै
 दुर्गदैत्यान्तकारिण्यै
 दुर्गदैत्यहरत्रातायै

दुर्गदैत्यासृगुन्मदायै
 दुर्गदैत्याशनकयै
 दुर्गचर्माम्बरावृतायै
 दुर्गयुद्धोत्सवकयै
 दुर्गयुद्धविशारदायै
 दुर्गयुद्धासवरतायै
 दुर्गयुद्धविमर्दिन्यै
 दुर्गयुद्धहास्यरतायै
 दुर्गयुद्धाट्टहासिन्यै
 दुर्गयुद्धमहामत्तायै
 दुर्गयुद्धानुसारिण्यै
 दुर्गयुद्धोत्सवोत्साहायै
 दुर्गदेशनिपेविण्यै
 दुर्गदेशवासरतायै
 दुर्गदेशविलासिन्यै
 दुर्गदेशार्चनरतायै
 दुर्गदेशजनप्रियायै

दुर्गमस्थानसंस्थानायै
 दुर्गमध्यानुसाधनायै
 दुर्गमायै
 दुर्गमध्यानायै
 दुर्गमात्मस्वरूपिन्यै
 दुर्गमागमसंधानायै
 दुर्गमागमसंस्तुतायै
 दुर्गमागमदुर्ज्ञेयायै
 दुर्गमश्रुतिसंमतायै
 दुर्गमश्रुतिमान्यायै
 दुर्गमश्रुतिपूजितायै
 दुर्गमश्रुतिसुप्रीतायै
 दुर्गमश्रुतिहर्षदायै
 दुर्गमश्रुतिसंस्थानायै
 दुर्गमश्रुतिमानितायै
 दुर्गमाचारसन्तुष्टायै
 दुर्गमाचारतोषितायै

दुर्गमाचारनिर्वृत्तायै
 दुर्गमाचारपूजितायै
 दुर्गमाचारकलितायै
 दुर्गमस्थानदायिन्यै
 दुर्गमप्रेमनिरतायै
 दुर्गमद्रविणप्रदायै
 दुर्गमाम्बुजमध्यस्थायै
 दुर्गमाम्बुजवासिन्यै
 दुर्गनाडीमार्गगत्यै
 दुर्गनाडीप्रचारिण्यै
 दुर्गनाडीपन्नरतायै
 दुर्गनाड्यम्बुजस्थितायै
 दुर्गनाडीगतायातायै
 दुर्गनाडीकृतास्पदायै
 दुर्गनाडीरतरतायै
 दुर्गनाडीशसंस्तुतायै
 दुर्गनाडीश्वररतायै

दुर्गनाडीशचुम्बितायै
 दुर्गनाडीशक्रोडस्थायै
 दुर्गनाड्युत्थितोत्सुकायै
 दुर्गनाड्यारोहणायै
 दुर्गनाडीनिपेवितायै
 दरीस्थानायै
 दरीस्थानवासिन्यै
 दनुजान्तकृते
 दरीकृततपस्यायै
 दरीकृतहरार्चनायै
 दरीजापितदिष्टायै
 दरीकृतरतिक्रियायै
 दरीकृतहरार्हायै
 दरीक्रीडितपुत्रिकायै
 दरीसंदर्शनरतायै
 दरीरोपितवृश्चिकायै
 दरीगुप्तिकौतुकाढ्यायै
 दरीभ्रमणतत्परायै

दनुजान्तकर्यै
 दीनायै
 दनुसंतानदारीण्यै
 दनुजध्वंसिन्यै
 दृनायै
 दनुजेन्द्रविनाशिन्यै
 दानवध्वंसिन्यै
 देव्यै
 दानवानां भयंकर्यै
 दानव्यै
 दानवाराध्यायै
 दानवेन्द्रवरप्रदायै
 दानवेन्द्रनिहन्त्र्यै
 दानवद्वेषिण्यै सत्यै
 दानवारिप्रेमरतायै
 दानवारिप्रपूजितायै
 दानवारिकृताचार्यै
 दानवारिविभूतिदायै

दानवारिमहानन्दायै
 दानवारिरतिप्रियायै
 दानवारिदानरतायै
 दानवारिकृतास्पदायै
 दानवारिस्तुतिरतायै
 दानवारिस्मृतिप्रियायै
 दानवार्याहाररतायै
 दानवारिप्रबोधिन्ऱै
 दानवारिधृतप्रेमायै
 दुःखशोकविमोचिन्ऱै
 दुःखहन्त्र्यै
 दुःखदात्र्यै
 दुःखनिर्मूलकारिण्यै
 दुःखनिर्मूलनकर्यै
 दुःखदार्यरिनाशिन्ऱै
 दुःखहरायै
 दुःखनाशायै
 दुःखग्रामायै

दुरासदायै
 दुःखहीनायै
 दुःखधारायै
 द्रविणाचारदायिन्ऱै
 द्रविणोत्सर्गसन्तुष्टायै
 द्रविणत्यागतोपिकायै
 द्रविणस्पर्शसन्तुष्टायै
 द्रविणस्पर्शमानदायै
 द्रविणस्पर्शहर्षाढ्यायै
 द्रविणस्पर्शतुष्टिदायै
 द्रविणस्पर्शनकर्यै
 द्रविणस्पर्शनातुरायै
 द्रविणस्पर्शनोत्साहायै
 द्रविणस्पर्शसाधितायै
 द्रविणस्पर्शनमतायै
 द्रविणस्पर्शपुत्रिकायै
 द्रविणस्पर्शरक्षिण्यै
 द्रविणस्तोमदायिन्ऱै

द्रविणाकर्षणकर्यै
 द्रविणौघविसर्जन्यै
 द्रविणाचलदानाढ्यायै
 द्रविणाचलवासिन्यै
 दीनमातायै
 दीनबन्धुवे
 दीनविघ्नविनाशिन्यै
 दीनसेव्यायै
 दीनसिद्धायै
 दीनसाध्यायै
 दिगम्बयै
 दीनगेहकृतानन्दायै
 दीनगेहविलासिन्यै
 दीनभावप्रेमरतायै
 दीनभावविनोदिन्यै
 दीनमानवचेतःस्थायै
 दीनमानवहर्षदायै
 दीनदैन्यनिघानेच्छवे

दीनद्रविणदायिन्यै
 दीनसाधनसंतुष्टायै
 दीनदर्शनदायिन्यै
 दीनपुत्रादिदात्र्यै
 दीनसंपद्विधायिन्यै
 दत्तात्रेयध्यानरतायै
 दत्तात्रेयप्रपूजितायै
 दत्तात्रेयर्षिसंसिद्धायै
 दत्तात्रेयविभावितायै
 दत्तात्रेयकृतार्हायै
 दत्तात्रेयप्रसाधितायै
 दत्तात्रेयहर्षदात्र्यै
 दत्तात्रेयसुखप्रदायै
 दत्तात्रेयस्तुतायै
 दत्तात्रेयनुतायै
 दत्तात्रेयप्रेमरतायै
 दत्तात्रेयानुमानितायै
 दत्तात्रेयसमुद्गीतायै

दत्तात्रेयकुटुम्बिन्यै
 दत्तात्रेयप्राणतुल्यायै
 दत्तात्रेयशरीरिण्यै
 दत्तात्रेयकृतानन्दायै
 दत्तात्रेयांशसंभवायै
 दत्तात्रेयविभूतिस्थायै
 दत्तात्रेयानुसारिन्यै
 दत्तात्रेयगीतिरतायै
 दत्तात्रेयधनप्रदायै
 दत्तात्रेयदुःखहरायै
 दत्तात्रेयवरप्रदायै
 दत्तात्रेयज्ञानदात्र्यै
 दत्तात्रेयभषापहायै
 देवकन्यायै
 देवमान्यायै
 देवदुःखविनाशिन्यै
 देवसिद्धायै
 देवपूज्यायै

देवेज्यायै
 देववन्दितायै
 देवचिन्त्यायै
 देवधन्यायै
 देवचिन्नविनाशिन्यै
 देवरम्यायै
 देवरतायै
 देवकौतुकतत्परायै
 देवक्रीडायै
 देवव्रीडायै
 देववैरिविनाशिन्यै
 देवकामायै
 देवरामायै
 देवद्विष्टविनाशिन्यै
 देवदेवप्रियायै
 देव्यै
 देवदानववन्दितायै
 देवदेवरतानन्दायै

देवदेववरोत्सुक्यायै
 देवदेवप्रेमरतायै
 देवदेवप्रियंवदायै
 देवदेवप्राणतुल्यायै
 देवदेवनिताम्बिन्यै
 देवदेवाहृतमनसे
 देवदेवसुखावहायै
 देवदेवक्रोडरतायै
 देवदेवसुखप्रदायै
 देवदेवमहानन्दायै
 देवदेवप्रचुम्बितायै
 देवदेवोपभुक्तायै
 देवदेवानुसेवितायै
 देवदेवगतप्राणायै
 देवदेवगतात्मिकायै
 देवदेवहर्षदात्र्यै
 देवदेवसुखप्रदायै
 देवदेवमहीनन्दायै

देवदेवविलासिन्यै
 देवदेवधर्मपत्न्यै
 देवदेवमनोगतायै
 देवदेववध्वे
 देवदेवार्चनप्रियायै
 देवदेवाङ्गनिलयायै
 देवदेवाङ्गशायिन्यै
 देवदेवाङ्गसुखिन्यै
 देवदेवाङ्गवासिन्यै
 देवदेवाङ्गभूषायै
 देवदेवाङ्गभूषणायै
 देवदेवप्रियकर्यै
 देवदेवाप्रियान्तकृते
 देवदेवप्रियप्राणायै
 देवदेवप्रियात्मिकायै
 देवदेवार्चकप्राणायै
 देवदेवार्चकप्रियायै
 देवदेवार्चकोत्साहायै

देवदेवार्चके प्रियायै
 देवदेवार्चकाविघ्नायै
 देवदेवप्रसवे
 देवदेवस्य जनन्यै
 देवदेवविधायिन्यै
 देवदेवस्य रमण्यै
 देवदेवहृदाश्रयायै
 देवदेवेष्टदेव्यै
 देवतापसपातिन्यै
 देवताभावसंतुष्टायै
 देवताभावतोषितायै
 देवताभाववरदायै
 देवताभावसिद्धिदायै
 देवताभावसंसिद्धायै
 देवताभावसंभवायै
 देवताभावसुखिन्यै
 देवताभाववन्दितायै
 देवताभावसुप्रीतायै

देवताभावहर्षदायै
 देवताविघ्नहन्त्र्यै
 देवताद्विष्टनाशिन्यै
 देवतापूजितपदायै
 देवताप्रेमतोषितायै
 देवतागारनिलयायै
 देवतासौख्यदायिन्यै
 देवतानिजभावायै
 देवताहृतमानसायै
 देवताकृतपादार्चायै
 देवताहृतभक्तिकायै
 देवतागर्वमध्यस्थायै
 देवतायै
 देवतातनवे
 हुँ दुर्गायै नमोनाम्न्यै
 हुँ फट् मन्त्रस्वरूपिण्यै
 हुँ नमोमन्त्ररूपायै
 हुँ नमो मूर्तिकात्मिकायै

दूरदर्शिप्रियायै
 दुष्टायै
 दुष्टभूतनिषेवितायै
 दूरदर्शिप्रेमरतायै
 दूरदर्शिप्रियंवदायै
 दूरदर्शिसिद्धिदात्र्यै
 दूरदर्शिप्रतोपितायै
 दूरदर्शिकण्ठसंस्थायै
 दूरदर्शिप्रहर्षितायै
 दूरदर्शिगृहीतार्चायै
 दूरदर्शिप्रतर्पितायै
 दूरदर्शिप्राणतुल्यायै
 दूरदर्शिसुखप्रदायै
 दूरदर्शिभ्रान्तिहरायै
 दूरदर्शिहृदास्पदायै
 दूरदर्श्यरिचिद्भावाय
 दीर्घदर्शिप्रमोदिन्यै
 दीर्घदर्शिप्राणतुल्यायै

दीर्घदर्शिवरप्रदायै
 दीर्घदर्शिहर्षदात्र्यै
 दीर्घदर्शिप्रहर्षितायै
 दीर्घदर्शिमहानन्दायै
 दीर्घदर्शिगृहालयायै
 दीर्घदर्शिगृहीतार्चायै
 दीर्घदर्शिहृतार्हणायै
 दयायै
 दानवत्यै
 दात्र्यै
 दयालवे
 दीनवत्सलायै
 दयाद्रायै
 दयाशीलायै
 दयाढ्यायै
 दयात्मिकायै
 दयायै
 दानवत्यै

दात्र्यै
 दयालवे
 दीनवत्सलायै
 दयाद्रायै
 दयाशीलायै
 दयाढ्यायै
 दयात्मिकायै
 दयाम्बुधये
 दयासारायै
 दयासागरपारणायै
 दयासिन्धवे
 दयाभारायै
 दयावत्करुणाकर्यै
 दयावद्वत्सलायै
 देव्यै
 दयायै
 दानरतायै
 दयावद्भक्तिसुखिन्यै

दयावत्परितोषितायै
 दयावत्स्नेहनिरतायै
 दयावत्प्रतिपादिकायै
 दयावत्त्राणकर्यै
 दयावन्मुक्तिदायिन्यै
 दयावद्भावसंतुष्टायै
 दयावत्परितोषितायै
 दयावत्तारणपरायै
 दयावत्सिद्धिदायिन्यै
 दयावत्पुत्रवद्भावायै
 दयावत्पुत्ररूपिण्यै
 दयावद्देहनिलयायै
 दयावन्धवे
 दयाश्रयायै
 दयालुवात्सल्यकर्यै
 दयालुसिद्धिदायिन्यै
 दयालुशरणासक्तायै
 दयालुदेहमन्दिरायै

दयालुभक्तिभावस्थायै
 दयालुप्राणरूपिण्यै
 दयालुसुखदायै
 दम्भायै
 दयालुप्रेमवर्षिण्यै
 दयालुवशगायै
 दीर्घायै
 दीर्घाङ्ग्यै
 दीर्घलोचनायै
 दीर्घनेत्रायै
 दीर्घचक्षुषे
 दीर्घबाहुलतात्मिकायै
 दीर्घकेश्यै
 दीर्घमुख्यै
 दीर्घघोणायै
 दारुणायै
 दारुणासुरहन्त्र्यै
 दारुणासुरदारिण्यै
 दारुणाहवक्रत्र्यै

दारुणाहवर्षितायै
 दारुणाहवहोमाढ्यायै
 दारुणाचलनाशिन्यै
 दारुणाचारनिरतायै
 दारुणोत्सववर्षितायै
 दारुणोद्यतरूपायै
 दारुणारिनिवारिण्यै
 दारुणक्षणसंयुक्तायै
 दोश्चतुष्कविराजितायै
 दशदोष्कायै
 दशभुजायै
 दशबाहुविराजितायै
 दशस्त्रधारिण्यै
 देव्यै
 दशदिक्ख्यातविक्रमायै
 दशरथार्चितपदायै
 दशरथप्रियायै
 दशरथप्रेमतुष्टायै
 दशरथरतिप्रियायै

दाशरथिप्रियकर्यै
 दाशरथिप्रियंवदायै
 दाशरथीष्टसंदात्र्यै
 दाशरथीष्टदेवतायै
 दाशरथिद्वेपिनाशायै
 दाशरथ्यानुकूल्यदायै
 दाशरथिप्रियतमायै
 दाशरथिप्रपूजितायै
 दशाननारिसंपूज्यायै
 दशाननारिदेवतायै
 दशाननारिग्रमदायै
 दशाननारिजन्मभुवे
 दशाननारिरितिदायै
 दशाननारिसेवितायै
 दशाननारिसुखदायै
 दशाननारिवैरिहते
 दशाननारीष्टदेव्यै
 दशग्रीवारिवन्दितायै
 दशग्रीवारिजनन्यै

दशग्रीवारिभाविन्यै
 दशग्रीवारिसहितायै
 दशग्रीवसभाजितायै
 दशग्रीवारिरमण्यै
 दशग्रीववध्वे
 दशग्रीवनाशकर्यै
 दशग्रीववरप्रदायै
 दशग्रीवपुरस्थायै
 दशग्रीववधोत्सुकायै
 दशग्रीवप्रीतिदात्र्यै
 दशग्रीवविनाशिन्यै
 दशग्रीवाहवकर्यै
 दशग्रीवानपायिन्यै
 दशग्रीवप्रिषावन्ध्यायै
 दशग्रीवहृतायै
 दशग्रीवाहितकर्यै
 दशग्रीवेश्वरप्रियायै
 दशग्रीवेश्वरप्राणायै
 दशग्रीववरप्रदायै

दशग्रीवेश्वररतायै
 दशवर्षीयकन्यकायै
 दशवर्षीयवालायै
 दशवर्षीयवासिन्यै
 दशपापहरायै
 दम्यायै
 दशहस्तविभूषितायै
 दशशस्त्रलसद्गोष्कायै
 दशदिक्पालवन्दितायै
 दशावताररूपायै
 दशावताररूपिण्यै
 दशविद्याभिन्नदेव्यै
 दशप्राणस्वरूपिण्यै
 दशविद्यास्वरूपायै
 दशविद्यामय्यै
 दृक्स्वरूपायै
 दृक्प्रदात्र्यै
 दृग्रूपायै
 दृक्प्रकाशिन्यै

दिगन्तरायै
 दिगन्तस्थायै
 दिगम्बरचिलासिन्यै
 दिगम्बरसमाजस्थायै
 दिगम्बरप्रपूजितायै
 दिगम्बरसहचर्यै
 दिगम्बरकृतास्पदायै
 दिगम्बरहृतचित्तायै
 दिगम्बरकथाप्रियायै
 दिगम्बरगुणरतायै
 दिगम्बरस्वरूपिण्यै
 दिगम्बरशिरोधार्यायै
 दिगम्बरहृताश्रयायै
 दिगम्बरप्रेमरतायै
 दिगम्बररतातुरायै
 दिगम्बरीस्वरूपायै
 दिगम्बरीगणार्चितायै
 दिगम्बरीगणप्राणायै
 दिगम्बरीगणप्रियायै

दिगम्बरीगणाराध्यायै

दिगम्बरगणेश्वर्यै

दिगम्बरगणस्पर्श -

मदिरापानविह्वलायै

दिगम्बरीकोटिवृतायै

दिगम्बरीगणावृतायै

दुरन्तायै

दुष्कृतिहरायै

दुर्ध्येयायै

दुरतिक्रमायै

दुरन्तदानवद्वेष्ट्यै

दुरन्तदनुजान्तकृते

दुरन्तपापहन्त्र्यै

दस्रनिस्तारकारिण्यै

दस्रमानससंस्थानायै

दस्रज्ञानविवर्धिन्यै

दस्रसंभोगजनन्यै

दस्रसंभोगदायिन्यै

दस्रसंभोगभवनायै

दस्रविद्याविधायिन्यै

दस्रोद्वेगहरायै

दस्रजनन्यै

दस्रसुन्दर्यै

दस्रभक्तिविधिज्ञानायै

दस्रद्विष्टविनाशिन्यै

दस्रापकारदमन्यै

दस्रसिद्धिविधायिन्यै

दस्रताराराधितायै

दस्रमातृप्रपूजितायै

दस्रदैव्यहरायै

दस्रतातनिपेवितायै

दस्रपितृशतज्योतिषे

दस्रकौशलदायिन्यै

दशशीर्षारिसहितायै

दशशीर्षारिकामिन्यै

दशशीर्षपुत्र्यै

देव्यै

दशशीर्षसमाजितायै

दशशीर्षारिसुप्रीतायै

दशशीर्षवधूप्रियायै

दशशीर्षशिरश्छेत्त्र्यै

दशशीर्षनितम्बिन्यै

दशशीर्षहरप्राणायै

दशशीर्षहरात्मिकायै

दशशीर्षहराराध्यायै

दशशीर्षारिवन्दितायै

दशशीर्षारिसुखदायै

दशशीर्षकपालिन्यै

दशशीर्षज्ञानदात्र्यै

दशशीर्षारिदेहिन्यै

दशशीर्षवधोपात्त -

श्रीरामचन्द्ररूपतायै

दशशीर्षराष्ट्रदेव्यै

दशशीर्षारिसारिण्यै

दशशीर्षभ्रातृतुष्टायै

दशशीर्षवधूप्रियायै

दशशीर्षवधूप्राणायै

दशशीर्षवधूरतायै

दैत्यगुरुरतासाध्यै

दैत्यगुरुप्रपूजितायै

दैत्यगुरूपदेष्ट्र्यै

दैत्यगुरुनिपेवितायै

दैत्यगुरुगतप्राणायै

दैत्यगुरुतापनाशिन्यै

दुरन्तदुःखशमन्यै

दुरन्तदमन्यै

दम्यै

दुरन्तशोकशमन्यै

दुरन्तरोगनाशिन्यै

दुरन्तवैरिदमन्यै

दुरन्तदैत्यनाशिन्यै

दुरन्तकलुषघ्न्यै

दुष्कृतिस्तोमनाशिन्यै

दुराशयायै

दुराधारायै

दुर्जयायै

दुष्टकामिन्यै
 दर्शनीयायै
 दुर्दृश्यायै
 दृश्यायै
 दृष्टिगोचरायै
 दृतीयागप्रियायै
 दृत्यै
 दृतीयागकरप्रियायै
 दृतीयागकरानन्दायै
 दृतीयागसुखप्रदायै
 दृतीयागकरायातायै
 दृतीयागप्रमोदिन्यै
 दुर्वासः पूजितायै
 दुर्वासो मुनिभावितायै
 दुर्वासोऽर्चितपादायै
 दुर्वासो मौनभावितायै
 दुर्वासो मुनिवन्द्यायै
 दुर्वासो मुनिदेवतायै
 दुर्वासो मुनिमात्रे

दुर्वासो मुनिसिद्धिदायै
 दुर्वासो मुनिभावस्थायै
 दुर्वासो मुनिसेवितायै
 दुर्वासो मुनिचित्तस्थायै
 दुर्वासो मुनिमण्डितायै
 दुर्वासो मुनिसंचारायै
 दुर्वासो हृदयंगमायै
 दुर्वासो हृदयाराध्यायै
 दुर्वासो हृत्सरोजगायै
 दुर्वासस्तापसाराध्यायै
 दुर्वासस्तापसाश्रयायै
 दुर्वासस्तापसरतायै
 दुर्वासस्तापसेश्वर्यै
 दुर्वासो मुनिकन्यायै
 दुर्वासोऽद्भुतसिद्धिदायै
 दररात्र्यै
 दरहरायै
 दरयुक्तायै
 दरापहायै

दरघ्न्यै
 दरहन्त्र्यै
 दरयुक्तायै
 दराश्रयायै
 दरस्मेरायै
 दरापाङ्ग्यै
 दयादात्र्यै
 दयाश्रयायै
 दत्तपूज्यायै
 दत्तमात्रे
 दत्तदेव्यै
 दरोन्मदायै
 दत्तसिद्धायै
 दत्तसंस्थायै
 दत्ततापविमोचिन्यै
 दत्तक्षोभहरानित्यायै
 दत्तलोकगतात्मिकायै
 दैत्यगुर्वङ्गनावन्धायै
 दैत्यगुर्वङ्गनाप्रियायै

दैत्यगुर्वङ्गनासिद्धायै
 दैत्यगुर्वङ्गनोत्सुकायै
 दैत्यगुरुप्रियतमायै
 देवगुरुनिषेवितायै
 देवगुरुप्रसूत्रपायै
 देवगुरुकृताहर्णायै
 देवगुरुप्रेमयुतायै
 देवगुर्वनुमानितायै
 देवगुरुप्रभावज्ञायै
 देवगुरुसुखप्रदायै
 देवगुरुज्ञानदात्र्यै
 देवगुरुप्रमोदिन्यै
 दैत्यस्त्रीगणसंपूज्यायै
 दैत्यस्त्रीगणपूजितायै
 दैत्यस्त्रीगणरूपायै
 दैत्यस्त्रीचित्तहारिण्यै
 देवस्त्रीगणपूज्यायै
 देवस्त्रीगणवन्दितायै
 देवस्त्रीगणचित्तस्थायै

देवस्त्रीगणभूषितायै

देवस्त्रीगणसंसिद्धायै

देवस्त्रीगणतोषितायै

देवस्त्रीगणहस्तस्थ -

चारुचामरवीजितायै

देवस्त्रीगणहस्तस्थ -

चारुगन्धविलेपितायै

देवाङ्गनाधृतादर्श -

दृष्ट्यर्थमुखचन्द्रमसे

देवाङ्गनोत्सृष्टनाग -

वल्लीदलकृतोत्सुकायै

देवस्त्रीगणहस्तस्थ -

दीपमालाविलोकनायै

देवस्त्रीगणहस्तस्थ -

धूपघ्राणविनोदिन्यै

देवनारीकरगत -

वासकासवपायिन्यै

देवनारीकङ्कतिका -

कृतकेशनिमार्जनायै

देवनारीसेव्यगात्रायै

देवनारीकृतोत्सुकायै

देवनारीविरचित -

पुष्पमालाविराजितायै

देवनारीविचित्राङ्गयै

देवस्त्रीदत्तभोजनायै

देवस्त्रीगणगीतायै

देवस्त्रीगीतसोत्सुकायै

देवस्त्रीनृत्यसुखिन्यै

देवस्त्रीनृत्यदर्शिन्यै

देवस्त्रीयोजितलस -

द्रत्नपादूपदाम्बुजायै

देवस्त्रीगणविस्तीर्ण -

चारुतल्पनिषेदुष्यै

देवनारीचारुकरा -

कलिताड्ड्यादिदेहिकायै

देवनारीकरव्यग्र -

तालवृन्तभरुत्सुखायै ६६८

देवनारीवेणुवीणा -

नादसोत्कण्ठमानसायै

देवकोटिस्तुतिनुतायै

देवकोटिकृतार्हणायै

देवकोटिगीतगुणायै

देवकोटिकृतस्तुत्यै

दन्तदष्टयोद्वेगफलायै

देवकोलाहलाकुलायै

द्वेपरागपरित्यक्तायै

द्वेपरागविवर्जितायै

दामपूज्यायै

दामभूषायै

दामोदरविलासिन्यै

दामोदरप्रेमरतायै

दामोदरभगिन्यै

दामोदरप्रसवे

दामोदरपत्न्यै

दामोदरपतिव्रतायै

दामोदराभिन्नदेहायै

दामोदररतिप्रियायै

दामोदराभिन्नतनवे

दामोदरकृतास्पदायै

दामोदरकृतप्राणायै

दामोदरगतात्मिकायै

दामोदरकौतुकाढ्यायै

दामोदरकलाकलायै

दामोदरालिङ्गितायै

दामोदरकुतूहलायै

दामोदरकृताह्लादायै

दामोदरसुचुम्बितायै

दामोदरसुताकृष्टायै

दामोदरसुखप्रदायै

दामोदरसहाढ्यायै

दामोदरसहायिन्यै

दामोदरगुणज्ञायै

दामोदरवरप्रदायै

दामोदरानुकूलायै

दामोदरनितम्बिन्यै

दामोदरजलक्रीडाकुशलायै

दर्शनप्रियायै

दामोदरजलक्रीडा -

त्यक्तस्वजनसौहृदायै

दामोदरलसद्रासकेलिकौतुकिन्यै

दामोदरभ्रातृकायै

दामोदरपरायणायै

दामोदरधरायै

दामोदरवैरिविनाशिन्यै

दामोदरोपजायायै

दामोदरनिमन्त्रितायै

दामोदरपराभूतायै

दामोदरपराजितायै

दामोदरसमाक्रान्तायै

दामोदरहताशुभायै

दामोदरोत्सवरतायै

दामोदरोत्सवावहायै

दामोदरस्तन्यदात्र्य

दामोदरगवेषितायै

दमयन्तीसिद्धिदात्र्यै

दमयन्तीप्रसाधितायै

दमयन्तीष्टदेव्यै

दमयन्तीस्वरूपिण्यै

दमयन्तीकृतार्चायै

दमनर्षिविभावितायै

दमनर्षिप्राणतुल्यायै

दमनर्षिस्वरूपिण्यै

दमनर्षिस्वरूपायै

दम्भपूरितविग्रहायै

दम्भहन्त्र्यै

दम्भधात्र्यै

दम्भलोकविमोहिन्यै

दम्भशीलायै

दम्भहरायै

दम्भवत्परिमर्दिन्यै

दम्भरूपायै

दम्भकर्यै

दम्भसन्तानदारिण्यै

दत्तमौक्षायै
 दत्तधनायै
 दत्तारोग्यायै
 दाम्भिकायै
 दत्तपुत्रायै
 दत्तदारायै
 दत्तहारायै
 दारिकायै
 दत्तभोगायै
 दत्तशोकायै
 दत्तहस्त्यादिवाहनायै
 दत्तमृत्यै
 दत्तभार्यायै
 दत्तशास्त्रावबोधिकायै
 दत्तपानायै
 दत्तदानायै
 दत्तदारिद्र्यनाशिन्यै
 दत्तसौधावनीवासायै
 दत्तस्वर्गायै

दासदायै
 दास्यतुष्टायै
 दास्यहरायै
 दासदासीशतप्रदायै
 दाररूपायै
 दारवासायै
 दारवासिहृदास्पदायै
 दारवासिजनाराध्यायै
 दारवासिजनप्रियायै
 दारवासिदिनिर्मितायै
 दारवासिसमर्चितायै
 दारवास्याहृतप्राणायै
 दारवास्यरिनाशिन्यै
 दारवासिभिन्नहरायै
 दारवासिविमुक्तिदायै
 दाराग्निरूपिण्यै
 दारायै
 दारकार्यरिनाशिन्यै
 दम्पत्यै

दम्पतीष्टायै
 दम्पतीप्राणरूपिकायै
 दम्पतीस्नेहनिरतायै
 दाम्पत्यसाधनप्रियायै
 दाम्पत्यसुखसेनायै
 दाम्पत्यसुखदायिन्यै
 दम्पत्याचारनिरतायै
 दम्पत्यामोदमोदितायै
 दम्पत्यामोदसुखिन्यै
 दाम्पत्याह्लादकारिण्यै
 दम्पतीष्टपादपञ्चायै
 दाम्पत्यप्रेमरूपिण्यै
 दाम्पत्यभोगभवनायै
 दाडिमीफलभोजिन्यै
 दाडिमीफलसंतुष्टायै
 दाडिमीफलमानसायै
 दाडिमीवृक्षसंस्थानायै
 दाडिमीवृक्षवासिन्यै
 दाडिमीवृक्षरूपायै

दाडिमीवनवासिन्यै
 दाडिमीफलसाम्योरु -
 पयोधरसमन्वितायै
 दक्षिणायै
 दक्षिणारूपायै
 दक्षिणारूपधारिण्यै
 दक्षकन्यायै
 दक्षपुत्र्यै
 दक्षमात्रे
 दक्षस्वे
 दक्षगोत्रायै
 दक्षसुतायै
 दक्षयज्ञविनाशिन्यै
 दक्षयज्ञनाशकर्त्र्यै
 दक्षयज्ञान्तकारिण्यै
 दक्षप्रसूत्यै
 दक्षेज्यायै
 दक्षवंशैकपावन्यै
 दक्षात्मजायै

द्वारपालप्रियायै

द्वारवासिन्यै

द्वारसंस्थितायै

द्वाररूपायै

द्वारसंस्थायै

द्वारदेशनिवासिन्यै

द्वारकयै

द्वारधात्र्यै

दोषमात्रविवर्जितायै

दोषाकरायै

दोषहरायै

दोषराशि विनाशिन्यै

दोषाकरविभूषाढ्यायै

दोषाकरकपालिन्यै

दोषाकरसहस्राभायै

दोषाकरसमाननायै.

दोषाकरमुख्यै

दिव्यायै

दोषाकरकराग्रजायै

दोषाकरसमज्योतिषे
 दोषाकरसुशीतलायै
 दोषाकरश्रेण्यै
 दोषसदृशापाङ्गवीक्षणायै
 दोषाकरेष्टं
 दोषाकरनिषे।
 दोषाकरप्राणरू
 दोषाकरमरीचि।
 दोषाकरोल्लसद्भा।
 दोषाकरसुहर्षिण्यै
 दोषाकरशिरोभूष
 दोषाकरवधूप्रिया
 दोषाकरवधूप्राणां
 दोषाकरवधूमतारै
 दोषाकरवधूप्रीतायै
 दोषाकरवध्वै
 दोषापूज्यायै
 दोषापूजितायै
 दोषहारिण्यै

दोषाजापमहानन्दायै
 दोषाजापपरायणायै
 दोषापुरश्चाररतायै
 दोषापूजकपुत्रिण्यै
 दोषापूजकवात्सल्य -
 कारिणीजगदम्बिकायै
 दोषापूजकवैरिघ्न्यै
 दोषापूजकविघ्नहृते
 दोषापूजकसंतुष्टायै
 दोषापूजकमुक्तिदायै
 दमप्रसन्नसंपूज्यायै
 दमपुष्पप्रियायै
 दुर्गोधनप्रपूज्यायै
 दुःशासनसमर्चितायै
 दण्डपाणिप्रियायै
 दण्डपाणिमात्रे
 दयानिधये
 दण्डपाणिसमाराध्यायै
 दण्डपाणिप्रपूजितायै

दण्डपाणिगृहासक्त्यै
 दण्डपाणिप्रियंवदायै
 दण्डपाणिप्रियतमायै
 दण्डपाणिमनोहरायै
 दण्डपाणिहृतप्राणायै
 दण्डपाणिमुसिद्धिदायै
 दण्डपाणिपरामृष्टायै
 दण्डपाणिग्रहर्पितायै
 दण्डपाणिविघ्नहरायै
 दण्डपाणिशिरोधृत्यै
 दण्डपाणिप्राप्तचर्चयै
 दण्डपाण्युन्मुख्यै
 दण्डपाणिप्राप्तपदायै
 दण्डपाणिवरोन्मुख्यै
 दण्डहस्तायै
 दण्डपाण्यै
 दण्डबाहवे
 दरान्तकृते
 दण्डदोष्कायै

दण्डकरायै
 दण्डचित्तकृतास्पदायै
 दण्डविद्यायै
 ण्डिमात्रे
 णैरूपायै
 द. संस्थायै
 दण्डेशनिवासिन्यै
 दण्डिभ्यै
 दण्डिरभ्यै
 दस्युर्गविवर्जितायै
 दस्युरतायै
 दस्युर्गविणायै
 दस्युर्गकृताशिशै
 दस्युर्गविनाशित्यै
 दस्युर्निर्णाशिन्यै
 दस्युकुलनिर्णाशिन्यै
 दस्युप्रियक्यै
 दस्युनृत्यदर्शनतत्परायै
 दुष्टदण्डक्यै
 दुष्टवर्गविद्राविण्यै

दृष्टवर्गनि

१

दूषका।

दूषकद्वेष

दाहिकायै

दहनात्मिका

दारुकारिनिह

दारुकेश्वरपूजि

दारुकेश्वरमात्रे

दारुकेश्वरवन्दि

दर्भहस्तायै

दर्भयुतायै

दर्भकर्मविवर्जित

दर्भमयै

दर्भतनवे

दर्भसर्वस्वर

दर्भकर्माच्च

दर्भहस्तम्

